

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2003/C 55/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 28 päivänä tammikuuta 2003 asiassa C-334/99, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EHTY:n perustamissopimus ja EY:n perustamissopimus – Valtiontuki – Komission kokoonpano – Tukien ja tukihankkeiden ilmoittaminen komissiolle – Ilmoittamisen käsite ja sisältö – EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisala – Viides terästükisäännöstö – Komission ajallinen toimivalta – EY 87 artiklan 2 kohdan c alakohta – Yksityistämismenettely – Yksityisen sijoittajan kriteeri – Tarjouskilpailu – Avoimuus)	1
2003/C 55/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä tammikuuta 2003 asiassa C-512/99, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 97/69/EY – Vaaralliset aineet – Ankarimmat kansalliset säännökset – EY 95 artiklan ajallinen soveltaminen – Lojalin yhteistyön velvoite – Uusien kansallisten säännösten hyväksymisen edellytykset)	1
2003/C 55/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23 päivänä tammikuuta 2003 asiassa C-221/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta (Jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – EY 28 ja EY 30 artikla – Direktiivi 79/112/ETY – Elintarvikkeiden merkinnät ja esillepano)	2

2003/C 55/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä tammikuuta 2003 asiassa C-318/00 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's bench Divisionin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Bacardi-Martini SAS ja Cellier des Dauphins vastaan Newcastle United Football Company Ltd (Ennakkoratkaisupyyntö – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Kieltäytyminen näyttämästä alkoholijuomamainoksia sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännössä sallitaan alkoholijuomien televisiomainonta, järjestettävässä urheilutapahtumassa, joka televisoidaan toisessa jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännössä tällainen mainonta kielletään – Kysymysten merkityksellisyys pääasian ratkaisemisen kannalta)	2
2003/C 55/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä tammikuuta 2003 asiassa C-378/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Komitologia – Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehty neuvoston päätös 1999/468/EY – Eri täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamismenettelyjä koskevat valintaperusteet – Vaikutukset – Perusteluvelvollisuus – Ympäristöalan rahoitusvälineestä (LIFE) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1655/2000 kumoaminen osittain)	3
2003/C 55/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23 päivänä tammikuuta 2003 yhdistetyissä asioissa C-421/00, C-426/00 ja C-16/01 (Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärntenin, Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin ja Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Renate Sterbenz ja Paul Dieter Haug (jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – EY 28 ja EY 30 artikla – Direktiivi 79/112/ETY – Elintarvikkeiden merkinnät ja esillepano)	3
2003/C 55/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23 päivänä tammikuuta 2003 asiassa C-57/01 (Dioikitiko Efeteio Athinon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Make-doniko Metro ja Michaniki AE vastaan Elliniko Dimosio (Julkiset rakennusurakat – Osallistumista koskevat säännöt – Tarjouksentekijöistä koostuva ryhmittymä – Ryhmittymän kokoonpanon muuttuminen – Sopimusasiakirjoissa asetettu kieltö – Yhteensoveltuuvuus yhteisön oikeuden kanssa – Muutoksenhaku)	4
2003/C 55/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 30 päivänä tammikuuta 2003 asiassa C-226/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Tanskan kuningaskunta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Uimaveden laatu – Direktiivin 76/160/ETY puutteellinen täytäntöönpano)	4
2003/C 55/09	Asia C-412/02: Hof van Cassatie van België 5.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Belgian Refining Corporation, M. G. Sachs, A. A. M. Leysens, A. L. E. Schatteman, F. C. M. Devoght ja G. T. M. F. Dias vastaan Ministerie van Financiën	5
2003/C 55/10	Asia C-413/02: Hof van Cassatie van België 5.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa I. F. M. Sips vastaan Ministerie van Financiën ja II. 1. F. M. A. P. Vreijesen, 2. Vreijesen Douane-Expeditie vastaan Ministerie van Financiën	5

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 55/11	Asia C-428/02: Vestre Landsretin 15.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fonden Marselisborg Lystbådehavn vastaan Skatteministeriet	6
2003/C 55/12	Asia C-446/02: Bundesfinanzhofin 29.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hauptzollamt Hamburg-Jonas vastaan Gournik & Partner GmbH	6
2003/C 55/13	Asia C-447/02 P: KWS SAAT AG:n 11.12.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-173/00, KWS SAAT AG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 9.10.2002 antamasta tuomiosta	6
2003/C 55/14	Asia C-451/02: Bundesfinanzhofin 29.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hauptzollamt Bremen vastaan Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG	7
2003/C 55/15	Asia C-452/02: Bundesfinanzhofin 29.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hauptzollamt Bremen vastaan ITG GmbH Internationale Spedition	8
2003/C 55/16	Asia C-458/02: Euroopan yhteisöjen komission 18.12.2002 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	8
2003/C 55/17	Asia C-460/02: Euroopan yhteisöjen komission 19.12.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	9
2003/C 55/18	Asia C-463/02: Euroopan yhteisöjen komission 23.12.2002 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	10
2003/C 55/19	Asia C-465/02: Saksan liittotasavallan 30.12.2002 (telekopio 27.12.2002) Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2003/C 55/20	Asia C-466/02: Tanskan kuningaskunnan 30.12.2002 (fax 23.12.2002) Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2003/C 55/21	Asia C-468/02: Espanjan kuningaskunnan 31.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 55/22	Asia C-470/02 P: Union européenne de radio-télévisionin (UER) 23.12.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-185/00, T-216/00, T-299/00 ja T-300/00, Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC – Sociedade Independente de Comunicação, SA, joita ovat tukeneet Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) ja Reti Televisive Italiane Spa (RTI), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota ovat tukeneet Union européenne de radio-télévision (UER) ja Radiotelevisión Española (RTVE), 8.10.2002 antamasta tuomiosta	13
2003/C 55/23	Asia C-4/03: Oberlandesgericht Düsseldorfin 5.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG vastaan LuK Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG	14
2003/C 55/24	Asia C-5/03: Helleenien tasavallan 7.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
2003/C 55/25	Asia C-9/03: Euroopan yhteisöjen komission 10.1.2003 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	15
2003/C 55/26	Asia C-11/03: Raad van Staten (Belgia) 9.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa NV Boss Pharma vastaan Belgian valtio, jota edustaa talousministeriö	15
2003/C 55/27	Asia C-15/03: Euroopan yhteisöjen komission 14.1.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	15
2003/C 55/28	Asia C-16/03: Hovrätten över Skåne och Blekingen 19.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Peak Holding AB vastaan Axolin-Elinor AB (entinen Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB)	16
2003/C 55/29	Asia C-21/03: Conseil d'Etat'n, section d'administrationin 27.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fabricom SA vastaan Belgian valtio	16
2003/C 55/30	Asian C-303/99 poistaminen rekisteristä	17
2003/C 55/31	Asian C-304/99 poistaminen rekisteristä	17
2003/C 55/32	Asian C-305/99 poistaminen rekisteristä	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2003/C 55/33	Asian C-358/99 poistaminen rekisteristä	17
2003/C 55/34	Asian C-359/99 poistaminen rekisteristä	18
2003/C 55/35	Asian C-360/99 poistaminen rekisteristä	18
2003/C 55/36	Asian C-485/99 poistaminen rekisteristä	18
2003/C 55/37	Asian C-486/99 poistaminen rekisteristä	18
2003/C 55/38	Asian C-487/99 poistaminen rekisteristä	18
2003/C 55/39	Asian C-488/99 poistaminen rekisteristä	18
2003/C 55/40	Asian C-489/99 poistaminen rekisteristä	19
2003/C 55/41	Asian C-490/99 poistaminen rekisteristä	19
2003/C 55/42	Asian C-491/99 poistaminen rekisteristä	19
2003/C 55/43	Asian C-492/99 poistaminen rekisteristä	19
2003/C 55/44	Asian C-134/00 poistaminen rekisteristä	19
2003/C 55/45	Asian C-88/01 poistaminen rekisteristä	19
2003/C 55/46	Asian C-89/01 poistaminen rekisteristä	20
2003/C 55/47	Asian C-90/01 poistaminen rekisteristä	20
2003/C 55/48	Asian C-231/01 poistaminen rekisteristä	20
2003/C 55/49	Asian C-260/01 poistaminen rekisteristä	20
2003/C 55/50	Asian C-310/01 poistaminen rekisteristä	20

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2003/C 55/51	Asian C-346/01 poistaminen rekisteristä	20
2003/C 55/52	Asian C-347/01 poistaminen rekisteristä	21
2003/C 55/53	Asian C-377/01 poistaminen rekisteristä	21
2003/C 55/54	Asian C-389/01 poistaminen rekisteristä	21
2003/C 55/55	Asian C-390/01 poistaminen rekisteristä	21
2003/C 55/56	Asian C-21/02 poistaminen rekisteristä	21
2003/C 55/57	Asian C-88/02 poistaminen rekisteristä	21
2003/C 55/58	Asian C-89/02 poistaminen rekisteristä	22
2003/C 55/59	Asian C-95/02 poistaminen rekisteristä	22
2003/C 55/60	Asian C-96/02 poistaminen rekisteristä	22
2003/C 55/61	Asian C-97/02 poistaminen rekisteristä	22
2003/C 55/62	Asian C-98/02 poistaminen rekisteristä	22
2003/C 55/63	Asian C-106/02 poistaminen rekisteristä	22
2003/C 55/64	Asian C-108/02 poistaminen rekisteristä	23
2003/C 55/65	Asian C-120/02 poistaminen rekisteristä	23
2003/C 55/66	Asian C-129/02 poistaminen rekisteristä	23
2003/C 55/67	Asian C-274/02 poistaminen rekisteristä	23
2003/C 55/68	Asian C-356/02 poistaminen rekisteristä	23

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

2003/C 55/69	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 8 päivänä tammikuuta 2003 yhdistetyissä asioissa T-94/01, T-152/01 et T-286/01, Astrid Hirsch ym., vastaan Euroopan keskuspankki (Henkilöstö – Euroopan keskuspankin virkamiehet – Henkilöstösääntöjen 19 artikla – Koulutuslisä – Ei myönnetä virkamiehille, jotka eivät saa henkilöstösääntöjen 17 artiklan mukaista ulkomaankorvausta – Syrjimättömyysperiaate)	24
2003/C 55/70	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-310/01, Schneider Electric SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Asetus N:o 4064/89 – Päätös, jolla todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi – Kumoamiskanne)	24
2003/C 55/71	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-77/02, Schneider Electric SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Asetus N:o 4064/89 – Päätös, jolla yritykset määrätään erotettavaksi toisistaan – Asetuksen N:o 4064/89 8 artiklan 4 kohta – Sen päätöksen lainvastaisuus, jolla keskittymä todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi – Erottamista koskevan päätöksen tähän perustuva lainvastaisuus)	25
2003/C 55/72	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 13 päivänä joulukuuta 2002 asiassa T-112/02, Gustaaf Van Dyck vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Palkkaluokan määrittäminen työhönotossa – Uudelleenmäärittelyä koskeva vaatimus – Uusi seikka – Käsite)	25
2003/C 55/73	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 3 päivänä joulukuuta 2002 asiassa T-181/02 R, Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Valtiontuet – Uusissa osavaltioissa myönnettyt tuet – Pelastamis- ja rakenneuudistustuet – Velvollisuus periä tuet takaisin – Kiireellisyys – Intressivertailu)	26
2003/C 55/74	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 13 päivänä joulukuuta 2002 asiassa T-234/02 R, Christos Michael vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Henkilöstö – Nimityspäätökset – Tutkittavaksi ottaminen – Kiireellisyys – Kiireellisyyden puuttuminen)	26
2003/C 55/75	Asia T-356/02: Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG:n 29.11.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	26
2003/C 55/76	Asia T-360/02: Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburgin 27.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2003/C 55/77	Asia T-367/02: Wieland-Werke AG:n 9.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	28
2003/C 55/78	Asia T-368/02: Wieland-Werke AG:n 9.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	28
2003/C 55/79	Asia T-369/02: Wieland-Werke AG:n 9.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	29
2003/C 55/80	Asia T-370/02: Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG:n ja kuuden muun yrityksen 12.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2003/C 55/81	Asia T-378/02: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:n 17.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2003/C 55/82	Asia T-381/02: Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefortin 18.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2003/C 55/83	Asia T-384/02: Fernando Valenzuela Marzon 18.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2003/C 55/84	Asia T-386/02: Lamprecht A.G.:n 16.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (OHMI) vastaan nostama kanne	32
2003/C 55/85	Asia T-392/02: Solvay Pharmaceuticals B.V:n 26.12.2002 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	33
2003/C 55/86	Asia T-393/02: Henkel KGaA:n 27.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	34
2003/C 55/87	Asia T-394/02: Arnaldo Lucaccionin 27.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2003/C 55/88	Asia T-395/02: Eva Vega Rodríguezin 27.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2003/C 55/89	Asia T-396/02: August Strock KG:n 27.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	36
2003/C 55/90	Asia T-402/02: August Strock KG:n 27.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	36
2003/C 55/91	Asia T-2/03: Verein für Konsumenteninformationin (VKI) 7.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	37
2003/C 55/92	Asia T-3/03: Everlast World's Boxing Headquarters Corporationin 7.1.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	38
2003/C 55/93	Asia T-4/03: Giorgio Lebedefin 8.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	38
2003/C 55/94	Asia T-5/03: Ayassamy & Fils EURL:n ym. 9.1.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	39
2003/C 55/95	Asia T-9/03: COLDIRETTIn – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna ja CIAn – Conferderazione Italiana Agricoltori della Sardegna 10.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	39
2003/C 55/96	Asia T-10/03: Jean-Pierre Koubin 13.1.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	40
2003/C 55/97	Asia T-12/03: Itochu Corporationin 16.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	41
2003/C 55/98	Asian T-96/01 poistaminen rekisteristä	42
2003/C 55/99	Yhdistettyjen asioiden T-99/02 ja T-101/02 poistaminen rekisteristä	42
2003/C 55/100	Yhdistettyjen asioiden T-100/02 ja T-102/02 poistaminen rekisteristä	42

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2003/C 55/101	Asian T-170/02 poistaminen rekisteristä	42
2003/C 55/102	Asian T-295/02 poistaminen rekisteristä	42
<hr/>		
	II <i>Valmistavat säädökset</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Tiedotteita</i>	
2003/C 55/103	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EYVL C 44, 22.2.2003	43

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

28 päivänä tammikuuta 2003

asiassa C-334/99, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(EHTY:n perustamissopimus ja EY:n perustamissopimus – Valtiontuki – Komission kokoonpano – Tukien ja tukihankkeiden ilmoittaminen komissiolle – Ilmoittamisen käsite ja sisältö – EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisala – Viides terästukisäännöstö – Komission ajallinen toimivalta – EY 87 artiklan 2 kohdan c alakohta – Yksityistämismenettely – Yksityisen sijoittajan kriteeri – Tarjouskilpailu – Avoimuus)

(2003/C 55/01)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-334/99, Saksan liittotasavalta (asiamiehenään C.-D. Quassowski, avustajanaan Rechtsanwalt J. Sedemund) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään D. Triantafyllou ja K.-D. Borchardt), jossa kantaja vaatii valtioneuvoston, jonka Saksa on myöntänyt Gröditzter Stahlwerke GmbH:lle ja tämän tytäryhtiölle Walzwerk Burg GmbH:lle, 8 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/720/EY, EHTY (EYVL L 292, s. 27) 4-7 artiklan kumoamista, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, V. Skouris (esittelevä tuomari), s. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 28.1.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään.

2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 366, 18.12.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

21 päivänä tammikuuta 2003

asiassa C-512/99, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 97/69/EY – Vaaralliset aineet – Ankarammat kansalliset säännökset – EY 95 artiklan ajallinen soveltaminen – Lojalin yhteistyön velvoite – Uusien kansallisten säännösten hyväksymisen edellytykset)

(2003/C 55/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-512/99, Saksan liittotasavalta (asiamiehinään W.-D. Plessing ja B. Muttelsee-Schön) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. zur Hausen), jota tukee Suomen tasavalta (asiamiehinään T. Pynnä ja E. Bygglin), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdenkymmenennenkymmennen kerran annetusta direktiivistä 97/69/EY poikkeavista Saksan liittotasavallan tiedoksi antamista mineraalikuivia koskevista kansallisista säännöksistä 26 päivänä lokakuuta 1999 annetun komission päätöksen 1999/836/EY (EYVL L 329,

s. 100), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet ja R. Schintgen sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, s. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 21.1.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Saksan liittotasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Suomen tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

23 päivänä tammikuuta 2003

asiassa C-221/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – EY 28 ja EY 30 artikla – Direktiivi 79/112/ETY – Elintarvikkeiden merkinnät ja esillepano)

(2003/C 55/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-221/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. C. Schieferer) vastaan Itävallan tasavalta (asiamiehenään H. Dossi), jota tukee Tanskan kuningaskunta (asiamiehenään C. P. Kristensen), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY (EYVL 1979, L 33, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 27.1.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/4/EY (EYVL L 43, s. 21), 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 15 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se tulkitsee ja soveltaa 23.1.1975 annetun Bundesgesetz über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrprodukten, Zusatzstoffen, kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständenin (Lebensmittelgesetz 1975) (elintarvikkeiden, lisäaineiden, kosmeettisten valmisteiden ja kulutushyödykkeiden markkinoille saattamisesta annettu liittovaltion laki) 9 §:n 1 ja 3 momenttia siten,

että yleiseen kulutukseen tarkoitetuissa elintarvikkeissa olevat terveyttä koskevat väittämät ovat yleisesti ja ehdottomasti kiellettyjä, ja koska näiden säännösten mukaan tällaisten väittämien esittäminen edellyttää ennakkolupaa koskevaa menettelyä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit C. Gulmann, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 23.1.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Itävallan tasavalta ei ole noudattanut kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 27.1.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/4/EY, 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 15 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on yleisesti kieltänyt yleiseen kulutukseen tarkoitettujen elintarvikkeiden merkinnöissä olevat terveyttä koskevat väittämät ja säätänyt, että tällaisten väittämien esittäminen edellyttää ennakkolupaa koskevaa menettelyä.*
- 2) *Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Tanskan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 211, 22.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

21 päivänä tammikuuta 2003

asiassa C-318/00 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's bench Divisionin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Bacardi-Martini SAS ja Cellier des Dauphins vastaan Newcastle United Football Company Ltd (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Kiellettyminen näyttämästä alkoholijuomamainoksia sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännössä sallitaan alkoholijuomien televisiomainonta, järjestettävässä urheilutapah-tumassa, joka televisioidaan toisessa jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännössä tällainen mainonta kielletään – Kysymysten merkityksellisyys pääasian ratkaisemisen kannalta)

(2003/C 55/04)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-318/00, jonka High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen

käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Bacardi-Martini SAS ja Cellier des Dauphins ja Newcastle United Football Company Ltd ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J. P. Puissechet ja M. Wathelet sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, s. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 21.1.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin 28.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö jätetään tutkimatta.

(¹) EYVL C 302, 21.10.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

21 päivänä tammikuuta 2003

asiassa C-378/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Komitologia – Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehty neuvoston päätös 1999/468/EY – Eri täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamismenettelyjä koskevat valintaperusteet – Vaikutukset – Perusteluvollisuus – Ympäristöalan rahoitusvälineestä (LIFE) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1655/2000 kumoaminen osittain)

(2003/C 55/05)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-378/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään D. Maidani) vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinhänään C. Pennera ja M. Moore), ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinhänään J.-P. Jacqué ja G. Houuttu), joita tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään G. Amodeo, avustajanaan M. Hoskins) jossa kantaja vaatii, että ympäristöalan rahoitusvälineestä (LIFE) 17 päivänä heinäkuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1655/2000 (EYVL L 192, s. 1) kumotaan siltä osin kuin siinä säädetään, että LIFE-ohjelman täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamiseen on sovellettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23) 5 artiklassa tarkoitettua sääntelymenettelyä, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissechet ja M. Wathelet sekä tuomarit C. Gul-

mann, A. La Pergola (esittelevä tuomari), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, s. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 21.1.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Ympäristöalan rahoitusvälineestä (LIFE) 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1655/2000 11 artiklan 2 kohta kumotaan.*
- 2) *Tämä tuomio ei vaikuta asetuksen N:o 1655/2000 täytäntöönpanotoimenpiteisiin, jotka on toteutettu viimeistään tämän tuomion antamispäivänä.*
- 3) *Asetuksen N:o 1655/2000 11 artiklan 2 kohdan vaikutukset pidetään kokonaisuudessaan voimassa, kunnes parlamentti ja neuvosto antavat uudet säännökset komiteamenettelystä, jota sovelletaan kyseisen asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteisiin.*
- 4) *Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 355, 9.12.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

23 päivänä tammikuuta 2003

yhdistetyissä asioissa C-421/00, C-426/00 ja C-16/01 (Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärntenin, Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin ja Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Renate Sterbenz ja Paul Dieter Haug (¹)

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – EY 28 ja EY 30 artikla – Direktiivi 79/112/ETY – Elintarvikkeiden merkinnät ja esillepano)

(2003/C 55/06)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-421/00, C-426/00 ja C-16/01, jotka Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten (Itävalta), Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Itävalta) ja Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) ovat saattaneet EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa hallinnollisissa seuraamusmenettelyissä, joissa vastaajina ovat Renate Sterbenz (C-421/00), ja Paul Dieter Haug (C-426/00 ja C-16/01), ennakkoratkaisun EY 28 ja EY 30 artiklan sekä kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY (EYVL 1979, L 33, s. 1), sellaisena

kuin se on muutettuna 27.1.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/4/EY (EYVL L 43, s. 21), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja R. Schintgen, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit V. Skouris, F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 23.1.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

Bundesgesetz über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrsprodukten, Zusatzstoffen, kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständen (Lebensmittelgesetz 1975) (elintarvikkeiden, lisäaineiden, kosmeettisten valmisteiden ja kulutushyödykkeiden markkinoille saattamisesta annettu liittovaltion laki) 9 §:n 1 ja 3 momentissa käyttöön otetun kaltainen järjestelmä, jossa yleisesti kielletään, jollei ennakkoluvasta muuta johdu, kaikki terveyttä koskevat väittämät elintarvikkeiden merkinnöissä ja esillepanossa, on vastoin kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 27.1.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/4/EY, 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 15 artiklan 1 ja 2 kohtaa.

(¹) EYVL C 28, 27.1.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

23 päivänä tammikuuta 2003

asiassa C-57/01 (Dioikitiko Efeteio Athinon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Makedoniko Metro ja Michaniki AE vastaan Elliniko Dimosio (¹)

(Julkiset rakennusurakat – Osallistumista koskevat säännöt – Tarjouksentekijöistä koostuva ryhmittyminen – Ryhmittymän kokoonpanon muuttuminen – Sopimusasiakirjoissa asetettu kielto – Yhteensoveltuvuus yhteisön oikeuden kanssa – Muutoksenhaku)

(2003/C 55/07)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-57/01, jonka Dioikitiko Efeteio Athinon (Kreikka) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Makedoniko Metro ja Michaniki AE ja Elliniko Dimosio ennakkoratkaisun julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä

joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (EYVL L 395, s. 33), sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1), ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (EYVL L 199, s. 54) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomari C. Gulmann, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit V. Skouris, F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies H. A. Rühl, on antanut 23.1.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/37/ETY on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa kielletään julkisia rakennusurakoita tai julkisia käyttöoikeusurakoita koskevaan tarjouskilpailuun osallistuvan ryhmittymän kokoonpanon muuttaminen sen jälkeen, kun tarjoukset on jätetty.
- 2) Siltä osin kuin julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyn yhteydessä tehdyllä hankintaviranomaisen päätöksellä loukataan yhteisön lainsäädännössä urakoitsijaryhmittymälle myönnettyjä oikeuksia, tämän ryhmittymän on voitava saada käyttää julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY, säädettyjä muutoksenhakukeinoja.

(¹) EYVL C 150, 19.5.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

30 päivänä tammikuuta 2003

asiassa C-226/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Tanskan kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Uimaveden laatu – Direktiivin 76/160/ETY puutteellinen täytäntöpano)

(2003/C 55/08)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-226/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään H. C. Støvlbæk) vastaan Tanskan kuningaskunta (asiamie-

hinään J. Molde ja J. Bering Lissabon), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut uimaveden laadusta 5 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY (EYVL 1976, L 31, s. 1) 4 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu vastaa direktiivissä säädettyjä raja-arvoja, ja koska se ei ole noudattanut näytteenoton vähimmäistiheyttä koskevia direktiivin säännöksiä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit R. Schintgen, C. Gulmann, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 30.1.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut uimaveden laadusta 5 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY 4 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole vuosina 1995-1998 toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu vastaa direktiivissä säädettyjä pakottavia raja-arvoja, ja koska se ei ole samoina vuosina noudattanut näytteenoton vähimmäistiheyttä koskevia direktiivin säännöksiä.*
- 2) *Tanskan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 122, 28.7.2001.

Hof van Cassatie van België 5.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Belgian Refining Corporation, M. G. Sachs, A. A. M. Leysens, A. L. E. Schatteman, F. C. M. Devoght ja G. T. M. F. Dias vastaan Ministerie van Financiën

(Asia C-412/02)

(2003/C 55/09)

Hof van Cassatie van België on pyytänyt 5.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.12.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Belgian Refining Corporation, M. G. Sachs, A. A. M. Leysens, A. L. E. Schatteman, F. C. M. Devoght ja G. T. M. F. Dias vastaan Ministerie van Financiën seuraavaan kysymykseen:

Mikä on yhdentoista kuukauden määräajan täsmällinen merkitys, sellaisena kuin siitä on säädetty yhteisön passitusmenettelyn soveltamista koskevista säännöksistä ja yksinkertaistamistoimenpiteistä 27 päivänä maaliskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1062/87 (¹), sellaisena kuin se on sen jälkeen kun siihen oli otettu 11 a artikla yhteisön passitusmenettelyn soveltamista koskevista säännöksistä ja yksinkertaistamistoimenpiteistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1062/87 muuttamisesta 29 päivänä toukokuuta 1990 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1429/90 (²), (sellaisena kuin sitä sovellettiin ennen yhteisön passitusmenettelyn soveltamista koskevista säännöksistä ja yksinkertaistamistoimenpiteistä 21 päivänä huhtikuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1214/92 (³) 127 artiklan 1 kohdalla tapahtunutta asetuksen (ETY) N:o 1062/87 kumoamista, joka taasen kumottiin tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (⁴) soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen N:o 2454/93 (⁵) 913 artiklalla, 11 a artiklan 1 kohdassa?

Onko tätä säännöstä näin ollen tulkittava siten, että toimivaltainen jäsenvaltio ei ole enää oikeutettu vaatimaan kannettavia tulleja passituksesta vastaavalta, jos tätä yhdentoista kuukauden määräaikaa ei ollut noudatettu?

(¹) EYVL 1987, L 107, s. 1.

(²) EYVL 1990, L 137, s. 21.

(³) EYVL 1992, L 132, s. 1.

(⁴) EYVL 1992, L 302, s. 1.

(⁵) EYVL 1993, L 253, s. 1.

Hof van Cassatie van België 5.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa I. F. M. Sips vastaan Ministerie van Financiën ja II. 1. F. M. A. P. Vreijssen, 2. Vreijssen Douane-Expeditieurst vastaan Ministerie van Financiën

(Asia C-413/02)

(2003/C 55/10)

Hof van Cassatie van België on pyytänyt 5.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.11.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa I. F. M. Sips vastaan Ministerie van Financiën ja II. 1. F. M. A. P. Vreijssen, 2. Vreijssen Douane-Expeditieurst vastaan Ministerie van Financiën seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko neuvoston asetusta N:o 2913/92⁽¹⁾ (tullikoodeksi) ja komission asetusta N:o 2454/93⁽²⁾ (soveltamisasetus) ja erityisesti soveltamisasetuksen 379 artiklan 1 kohtaa tulkittava niin, että lähtötullitoimipaikka ei saa kantaa passituksesta vastaavalta tullivelkaa, joka on syntynyt yhteisön ulkoiseen passitukseen liittyvän rikkomuksen tai säännönvastaisuuden johdosta, jos passituksesta vastaava ei ole saanut soveltamisasetuksen 379 artiklassa tarkoitettua ilmoitusta 11 kuukauden kuluessa yhteisön passitusilmoituksen kirjaamispäivästä?
2. Onko kysymykseen 1 vastattaessa merkitystä sillä, että lähtötullitoimipaikka ei ole noudattanut tullikoodeksikomitean antamia hallinnollisia ohjeita tietojen välittämiseksi (Early Warning System, ennakkovaroitusjärjestelmä), tai sillä, että lähtötullitoimipaikan viranomaisia voidaan arvostella siitä, että ne eivät ole ajoissa antaneet ilmoitusta?

⁽¹⁾ EYVL 1992, L 302, s. 1–50.

⁽²⁾ EYVL 1993, L 253, s. 1–766.

Vestre Landsretin 15.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fonden Marselisborg Lystbådehavn vastaan Skatteministeriet

(Asia C-428/02)

(2003/C 55/11)

Vestre Landsret on pyytänyt 15.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.11.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Fonden Marselisborg Lystbådehavn vastaan Skatteministeriet seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko kuudennen arvonlisäverodirektiivin (neuvoston direktiivi 77/388/ETY⁽¹⁾) 13 artiklan B kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että käsite kiinteän omaisuuden vuokraus kattaa sellaisen venepaikan vuokrauksen, joka muodostuu satama-alueen maalla olevasta osasta sekä rajatusta ja yksilöitävissä olevasta alueesta vedessä?
- 2) Onko kuudennen arvonlisäverodirektiivin 13 artiklan B kohdan b alakohdan 2 alakohtaa tulkittava siten, että käsite kulkuneuvot kattaa veneet?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1, oikaisu EYVL L 149, s. 26).

Bundesfinanzhofin 29.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hauptzollamt Hamburg-Jonas vastaan Gournalnik & Partner GmbH

(Asia C-446/02)

(2003/C 55/12)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 29.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.12.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Hauptzollamt Hamburg-Jonas vastaan Gournalnik & Partner GmbH seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko olemassa oikeus saada vähintään todellisuudessa vietyihin tuotteisiin sovellettavaa vientitukea, kun tulliviranomaisten suorittaman tarkastuksen yhteydessä todetaan, että ilmoitettu ja viety erä ei kokonaisuudessaan muodostunut ilmoitetuista tuotteista, vaan osa siitä sisälsi toista tuotetta, johon sovelletaan alhaisempaa vientitukea?
- 2) Vaikuttaako päätöksen se, että olivatko virheellisesti ilmoitetut tuotteet samankaltaisia kuin tosiasiaassa ilmoitetut tuotteet?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: minkä perusteiden mukaan on päätettävä, kattaako tehty ilmoitus myös virheellisesti ilmoitetun tavaran?

KWS SAAT AG:n 11.12.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-173/00, KWS SAAT AG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 9.10.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-447/02 P)

(2003/C 55/13)

KWS SAAT AG on valittanut 11.12.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-173/00, KWS

SAAT AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 9.10.2002 antamasta tuomiosta ⁽¹⁾. Valittajan edustajana on Rechtsanwält Dr. Christian Rohnke, Jungfernstieg 51, D-20354 Hamburg, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-173/00 9.10.2002 antaman tuomion siltä osin kuin sillä on hylätty se nostama kanne
2. kumoaa valituslautakunnan 19.4.2000 tekemän päätöksen (asia R 282/1999-2) siltä osin kuin sitä ei ole vielä kumottu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-173/00 9.10.2002 antamalla tuomiolla
3. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen hylätessään kantajan menettelyä koskevat väitteet. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä, että asetuksen 40/94 74 artiklan 1 kohtaa rikottiin jo sillä, että harmonisointivirasto ei ollut valituksesta tehtyyn päätökseen mennessä ruvennut tosiasiallisesti tutkimaan asiaa. Vasta valituksesta tehdyssä päätöksessä ensi kertaa tehdyt maininnat yksittäisen valmistajan internet-sivuun loukkaavat myös kontradiktoria periaatetta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oli lopulta valituslautakunnan päätöstä tukeakseen pakko rakentaa omat korvaavat perustelut, jotka olivat epäilemättä liian yleiset ja muodolliset.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen hylätessään väitteen värimerkin ”oranssi” (vastaa värikoodinumeroa HKS7) erottamiskyvystä. Värimerkien erottamiskykyä harkittaessa voidaan ottaa huomioon ainoastaan ne kriteerit, joita käytetään myös muun tyyppisiä merkkejä arvioitaessa. Sillä, voidaanko hakemuksessa tarkoitettujen tavaroiden osalta käyttää tiettyjen ominaisuuksien yksilöimiseen muita värejä, ei ole asian kannalta merkitystä. Sitä vastoin on arvioitava, ymmärtääkö yleisö jonkin konkreettisesti ilmoitetun värin tavaroin ominaispiirteen ilmaisuna. Kun eri valmistajat käyttävät eri värejä tavaroiden eri ominaisuuksien ilmaisuna, yleisö ymmärtää nämä värit joka tapauksessa samanaikaisesti myös siten, että niillä ilmaistaan tavaroiden valmistaja. Kohdeyleisö ei ymmärrä väriä ”oranssi” nyt kyseessä olevien tavaroiden jonkin ominaisuuden ilmaisuna. Myös koristeellinen tai toiminnallinen käyttö tulee kysymykseen. Tämän vuoksi värin erottamiskyky on hyväksyttävä.

Bundesfinanzhofin 29.10.2002 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hauptzollamt Bremen vastaan Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG

(Asia C-451/02)

(2003/C 55/14)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 29.10.2002 tekemällä päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.12.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Hauptzollamt Bremen vastaan Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG seuraaviin kysymyksiin:

1. Syntyykö asetuksen N:o 2913/92 ⁽¹⁾ 203 artiklan 1 kohdan mukainen tuontitullivelka silloin, kun väliaikaisessa varastossa oleva tavara otetaan pois varastointipaikasta ilman niiden tulliviranomaisten lupaa, joille se on esitetty, mutta esitetään uudelleen tullille toisessa tullitoimipaikassa ilman, että tavaraa oli kuitenkaan asetettu sitä ennen kuljetuksen osalta vaadittavaan yhteisön passitusmenettelyyn?
2. Siinä tapauksessa, että edellä olevaan kysymykseen annetaan kielteinen vastaus: Onko ensimmäisessä kysymyksessä kuvatussa tapauksessa kysymyksessä velvollisuuden täyttämättä jättäminen, joka voi asetuksen N:o 2913/92 204 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan johtaa tuontitullivelan syntymiseen?
3. Siinä tapauksessa, että toiseen kysymykseen annetaan myönteinen vastaus: Onko asetuksen N:o 2454/93 ⁽²⁾ 859 artiklan 6 alakohtaa tulkittava siten, että sitä on sovellettava myös silloin, kun väliaikaisessa varastossa oleva tavara siirretään vapaavarastoon ja jätetään silloin noudattamatta väliaikaiseen varastointiin liittyviä muodollisuuksia?
4. Jos kolmanteen kysymykseen annetaan kielteinen vastaus:
 - a) Onko asetuksen N:o 2454/93 859 artiklan 5 alakohtaa tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan ainoastaan sellaista ilman lupaa tapahtuvaa tavaroiden siirtoa, johon tullitoimipaikka olisi voinut antaa luvan, vai tarkoitetaanko siinä mitä tahansa tavaroiden paikan siirtoa?
 - b) Onko asetuksen N:o 2454/93 859 artiklan 5 alakohtaa tulkittava siten, että siinä vahvistettu edellytys, että väliaikaisessa varastossa oleva tavara voidaan esittää tulliviranomaisille näiden pyynnöstä, täyttyy vain silloin, jos tavara esitetään uudelleen sille tullitoimipaikalle, jolle se on alunperin esitetty, vai täyttyykö tämä edellytys myös silloin, jos tavara esitetään uudelleen mille tahansa – myös toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle – tullitoimipaikalle?

⁽¹⁾ EYVL C 323, 21.12.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 302, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 253, s. 1.

Bundesfinanzhofin 29.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hauptzollamt Bremen vastaan ITG GmbH Internationale Spedition

(Asia C-452/02)

(2003/C 55/15)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 29.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.12.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Hauptzollamt Bremen vastaan ITG GmbH Internationale Spedition seuraaviin kysymyksiin:

1. Syntyykö asetuksen N:o 2913/92⁽¹⁾ 203 artiklan 1 kohdan mukainen tuontitullivelka silloin, kun väliaikaisessa varastossa olevaa tavaraa ei vastoin annettuja ohjeita esitetä alkuperäisille tulliviranomaisille, vaan toisille tulliviranomaisille ilman, että tavaraa oli asetettu kuljetuksen osalta säädettyyn yhteisön passitusmenettelyyn?
2. Siinä tapauksessa, että edellä olevaan kysymykseen annetaan kielteinen vastaus: Onko ensimmäisessä kysymyksessä kuvatussa tapauksessa kysymyksessä velvollisuuden täyttämättä jättäminen, joka voi asetuksen N:o 2913/92 204 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan johtaa tuontitullivelan syntymiseen?
3. Siinä tapauksessa, että toiseen kysymykseen annetaan myönteinen vastaus:
 - a) Onko asetuksen N:o 2454/93⁽²⁾ 859 artiklan 5 alakohtaa tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan ainoastaan sellaista ilman lupaa tapahtuvaa tavaran siirtoa, johon tullitoimipaikka olisi voinut antaa luvan, vai tarkoitetaanko siinä mitä tahansa tavaran paikan siirtoa?
 - b) Onko asetuksen N:o 2454/93 859 artiklan 5 alakohdtaa tulkittava siten, että siinä vahvistettu edellytys, että väliaikaisessa varastossa oleva tavara voidaan esittää tulliviranomaisille näiden pyynnöstä, täyttyy vain silloin, jos tavara esitetään uudelleen sille tullitoimipaikalle, jolle se on alunperin esitetty, vai täyttyykö tämä edellytys myös silloin, jos tavara esitetään uudelleen samassa kaupungissa sijaitsevalla sellaiselle toiselle tullitoimipaikalle, joka kuitenkin organisatorisesti kuuluu toisen tulliviranomaisen alaisuuteen?

⁽¹⁾ EYVL L 302, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 253, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 18.12.2002 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-458/02)

(2003/C 55/16)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 18.12.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on K. Banks, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole asianmukaisesti täytäntöönpannut vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla annetun neuvoston direktiivin 92/100/ETY⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohtaa, koska se on säätänyt poikkeuksen oikeuteen saada kohtuullinen korvaus, joka maksetaan esittäjille ja äänitteiden tuottajille, kun kaupallisessa tarkoituksessa julkaistua äänitettä tai sen kopiota käytetään välittämiseen yleisölle (välittämistä muulle kuin maksavalle yleisölle koskeva poikkeus)
- velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 10 artiklassa on säädetty ainoat sallitut poikkeukset sekä tuottajien että esiintyjien direktiivin 92/100/ETY 8 artiklan mukaisesta oikeudesta saada kohtuullinen korvaus. Kyseessä olevassa tilanteessa Yhdistynyt kuningaskunta voi turvautua ainoastaan 10 artiklan 2 kohdassa sallittuihin rajoituksiin, koska mainitun säännöksen 1 kohdassa säädetyt poikkeukset eivät ole relevantteja.

Direktiivin 10 artiklan 2 kohdassa sallittujen poikkeusten soveltamisen osalta on otettava huomioon, että tämän säännöksen nojalla jäsenvaltiot voivat säätää esittäjien suojaan rajoituksia vain siinä määrin kuin ne voivat laillisesti säätää rajoituksia kirjallisten ja taiteellisten teosten tekijänoikeussuojaan. Bernin yleissopimuksen 11 bis artiklan 2 kappaleesta kuitenkin seuraa, että kansallisessa lainsäädännössä ei missään tapauksessa saa loukata tekijän oikeutta saada kohtuullinen korvaus.

Koska direktiivin 10 artiklan 2 kohdan mukaan tuottajia ja esiintyjä on kohdeltava tasa-arvoisesti tekijöiden kanssa, Yhdistyneellä kuningaskunnalla ei ole oikeutta evätä oikeutta vaatia kohtuullista korvausta, kun muu kuin maksava yleisö näkee tai kuulee tallenteen sisältävän yleisradiolähetyksen tai kaapeliohjelman, kuten vuoden 1988 Copyright, Designs and Patents Actin liitteessä 2 olevassa 18 kohdassa todetaan.

Komission mukaan muun kuin maksavan yleisön käsite, siten kuin se on edellä mainitussa säännöksessä määritelty, menee paljon pidemmälle kuin kyseessä olevaan oikeuteen direktiivin 10 artiklassa sallitut poikkeukset.

Näin ollen komissio väittää, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön oikeuden eikä erityisesti direktiivin 92/100/ETY 8 artiklan 2 kohdan mukaisia vaatimuksia, koska se on säätänyt poikkeuksia oikeudesta kohtuulliseen korvaukseen, joka maksetaan esittäjille, kun muu kuin maksava yleisö näkee tai kuulee yleisradiolähetyksen tai yleisölle välitettävän suojatun kohteen.

(1) EYVL L 346, s. 61.

Euroopan yhteisöjen komission 19.12.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-460/02)

(2003/C 55/17)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.12.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Mikko Huttunen ja Antonio Aresu.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

a) toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla 15 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/67/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska:

- 13.1.1999 annetussa decreto legislativossa nro. 18 ei vahvisteta, että maahuolintapalvelujen tarjoajat valitaan enintään seitsemäksi vuodeksi, mistä säädetään direktiivin 11 artiklan 1 kohdan d alakohdassa;
 - edellä mainitun decreto legislativon 14 §:ssä säädetään sellaisesta sosiaalisesta toimesta, joka on direktiivin 18 artiklan vastainen;
 - edellä mainitun decreto legislativon 20 §:ssä annetaan sellaisia siirtymäajan säännöksiä, jotka eivät ole direktiivin mukaan sallittuja;
- b) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

13.1.1999 annetussa decreto legislativossa nro. 18 ei säädetä enimmäismäärää sille ajalle, joksi palvelujen tarjoajat valitaan lentoasemille, joilla markkinoille pääsy tapahtuu valintamenetelyn kautta. Direktiivin 96/67/EY 11 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetään nimenomaisesti, että kestoksi voidaan vahvistaa enintään seitsemän vuotta. Komissio katsoo näin ollen, että se, ettei luville maahuolintapalvelujen tarjoamiseen Italian lentoasemilla ole vahvistettu määräaika, ei ole yhteensovivaa direktiivissä säädettyjen tavoitteiden kanssa.

Direktiivin 96/67/EY 18 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat toteuttaa työntekijöiden oikeuksien turvaamisen edellyttämiä toimenpiteitä. Tällaisilla toimilla ei voida kuitenkaan rajoittaa direktiivin säännösten soveltamista eikä yhteisön oikeuden muiden määräysten noudattamista. Toisin sanoen työntekijöiden oikeuksien turvaaminen on sallittua direktiivin 18 artiklan nojalla, mikäli tämä ei ole vastoin direktiivin tehokasta soveltamista maahuolintapalvelujen osalta. Decreto legislativon nro. 18/99 14 §:n 1 momentissa asetetaan tavoitteeksi sellaisten toimien toteuttaminen, joilla pysytetään voimassa aikaisemman toiminnanharjoittajan palveluksessa olleen henkilökunnan työllisyyden taso ja taataan työsuhteen jatkuminen. Kyseisen säännöksen toiseen alakohtaan sisältyy näin ollen velvollisuus palkata henkilöstö aina kun kyseessä on sellainen ”toiminnan siirtäminen”, joka koskee yhtä tai useampaa liitteissä A ja B tarkoitettujen maahuolintapalvelujen luokkaa. Tämäntyyppinen säännös menee selvästi työntekijöiden oikeuksien turvaamisesta yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetussa direktiivissä 77/187/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on direktiivillä 98/50/EY⁽³⁾ muutettuna ja direktiivillä 2001/23/EY⁽⁴⁾ kodifioituna, taattua suojaa pidemmälle. Näin ollen komissio katsoo, että decreto legislativon nro. 18/99 14 § menee direktiivin 96/67/EY 18 artiklassa tarkoitettuja työntekijöiden oikeuksien turvaamisen edellyttämiä sallittuja toimenpiteitä pidemmälle.

Decreto legislativo 20 § koskee työsopimuksia, joihin sisältyy säännöksiä organisaatiosta tai sopimusehdoista sellaisina kuin ne olivat voimassa 19.11.1998. Nämä sopimukset koskevat muiden kuin direktiivissä tarkoitettujen, omahuolintapalvelujen tarjoajien palveluksessa olevaa henkilöstöä. Nämä sopimukset pysyvät voimassa muuttumattomina niiden voimassaolon päättymiseen saakka, mutta ne eivät voi olla voimassa yli kuutta vuotta. Todellisuudessa yritysten, joilla on ”erilaisia organisaatiojärjestelmiä”, sallitaan käytännössä toimivan omahuolintatoimijoina yhdessä muiden omahuolintatoimijoiden ja palvelujen tarjoajien kanssa.

Direktiiviin sisältyy selvä määritelmä maahuolintapalvelujen tarjoajasta, jolla tarkoitetaan henkilöä, joka toimittaa kolmansille osapuolille omahuolintapalveluja. Toimijat, jotka eivät täytä 2 artiklan f kohdassa säädettyä edellytystä, voivat toimittaa palveluja ainoastaan kolmansille osapuolille. Lisäksi direktiivin 7 artiklan 2 kohdassa ja 11 artiklassa säädetään niistä erityisistä menettelyistä, joita on noudatettava omahuolintapalvelujen tarjoajia ja kolmansille palveluja toimittavia tarjoajia nimettäessä. Edellä esitetyn perusteella 20 §:n säännökset näyttäisivät olevan näiden velvoitteiden vastaisia.

(1) EYVL L 272, s. 36.

(2) EYVL L 61, s. 26.

(3) EYVL L 201, s. 88.

(4) EYVL L 82, s. 16.

Euroopan yhteisöjen komission 23.12.2002 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-463/02)

(2003/C 55/18)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.12.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ruotsin kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat E. Traversa ja K. Simonsson, prosessiosoite Luxemburgissa.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Ruotsi ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annettun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 11 ar-

tiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole kantanut arvonlisäveroa kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95⁽²⁾ mukaisesti maksettavista tukimääristä, ja

2. velvoittaa Ruotsin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tuen sisällyttämislle veron perusteeseen asetetut kolme ehtoa täyttyvät. Asetuksesta N:o 603/95 käy selvästi ilmi, että ainoastaan tuorerehua jalostavat yritykset voivat saada tukea, eivät tuorerehun tuottajat, ja että jalostusyrietykset tekevät sekä myyntisopimuksia kuivarehua käyttävien yritysten kanssa (tavarantoimitus) että jalostussopimuksia tuorerehun tuottajien kanssa (palvelujen tarjoaminen). Nyt esillä olevassa tapauksessa ei ole epäselvyyttä siitä, että tukea asetuksen N:o 603/95 mukaisesti maksava interventioelin on sivullinen jalostusyrietyksen ja ostajan välisessä suhteessa, ja että tämä interventio tapahtuu julkisten tukien myöntämistä koskevan menettelyn mukaisesti.

Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 11 artiklan A osan 1 kohdan a alakohdalla tarkoitetaan liian suppeasti, jos arvonlisäveron perusteeseen sisällytettäisiin vain ne tukimuodot, jotka lasketaan tuotteen hinnan perusteella. Yhteisön lainsäätäjä on [verotettavien] liiketoimien hintaan suoraan liittyviä tukia koskevalla yleisellä viittauksellaan itse asiassa tarkoittanut sisällyttää arvonlisäveron perusteeseen kaiken tuen, joka suoraan liittyy tavaran tai palvelun hintaan, toisin sanoen ne tuet, jotka suoraan vaikuttavat luovuttajan tai suorittajan saaman vastikkeen suuruuteen. Näiden tukien on puolestaan suoraan liitettävä tai oltava asiayhteydessä sellaisiin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, jotka on täsmällisesti ilmoitettu tai määrällisesti osoitettavissa; toisin sanoen tuki maksetaan jos – ja siinä laajuudessa kuin – tavaroita tai palveluja todella myydään markkinoilla. Tästä ilmenee tuen suora vaikutus tuotteen myyntihintaan, ja kuudennen arvonlisäverodirektiivin 11 artiklan A osan 1 kohdan a alakohdan epärajoittavan tulkinnan perusteella ja mainitun artiklan sen yleisen päämäärän mukaisesti, että verotetaan koko sitä vastiketta, jonka henkilö – riippumatta siitä kuka – on kokonaan tai osittain maksanut ja jonka luovuttaja tai suorittaja todella on saanut tavaran tai palvelun myynnin seurauksena, tarkoitukseena on selvästikin sisällyttää tuki arvonlisäveron perusteeseen.

(1) EYVL L 145, s. 1.

(2) EYVL L 63, s. 1.

**Saksan liittotasavallan 30.12.2002 (telekopio 27.12.2002)
Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia C-465/02)

(2003/C 55/19)

Saksan liittotasavalta on nostanut 30.12.2002 (telekopio 27.12.2002) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Ministerialrat Wolf-Dieter Plessing, Bundesministerium der Finanzen, ja Ministerialrat Alfred Dittrich, Bundesministerium der Justiz, ja Rechtsanwalt Dr. Michael Loschelder, c/o Loschelder Rechtsanwälte, Hohenstaufenring 30-32, D-50674 Köln.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen muuttamisesta nimityksen "Feta" osalta 14 päivänä loka-kuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1829/2002⁽¹⁾;
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Sääntelykomitean työjärjestyksen ja asetuksen (ETY) N:o 1 rikkominen: maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 15 artiklan nojalla perustetun sääntelykomitean 20.11.2001 pidetyn kokouksen asiakirjat eivät saapuneet Saksan liittotasavallan hallitukselle 14 kalenteripäivää ennen kokousta eivätkä olleet saksankielisiä.
- Neuvoston asetuksen N:o 2081/92 2 artiklan 3 kohdan rikkominen: komissio tarkastelee riidanalaisen asetuksen johdanto-osan perustelukappaleissa virheellisesti, onko "fetasta" tullut yleisnimitys. Koska "feta" ei ole maantieteellinen käsite, komission olisi ensi pitänyt osoittaa, että se on saanut maantieteellisen merkityksen, joka ei viittaa jäsenvaltion koko alueeseen. Kreikan hallituksen hakemuksessaan mainitsema alue on ilmeisesti keinotekoinen alue; sitä eivät tue perinteet eivätkä liiketoimintamallit. Fetan laatu ja ominaisuudet eivät myöskään johdu etupäässä tai yksinomaan maantieteellisistä olosuhteista; komission 36 perustelukappaleessa esittämiä väitteitä eivät tue Kreikan hallituksen hakemus eivätkä tieteellisen

komitean lausunnot. Lopuksi tuotanto- ja valmistusalueet eivät ole samoja, mikä ilmenee sekä Kreikan oikeussäännöistä että siitä tosiseikasta, että yhteisö myöntää tukea fetan valmistamiseen Aegeanmeren saarilla.

- Neuvoston asetuksen N:o 2081/92 3 artiklan 1 kohdan ja EY 253 artiklan rikkominen

⁽¹⁾ EYVL L 277, 15.10.2002, s. 10.

**Tanskan kuningaskunnan 30.12.2002 (fax 23.12.2002)
Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia C-466/02)

(2003/C 55/20)

Tanskan kuningaskunta on nostanut 30.12.2002 (fax 23.12.2002) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehet ovat J. Molde ja J. B. Liisberg, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa komission asetuksen (EY) N:o 1107/96⁽¹⁾ liitteen muuttamisesta nimityksen "Feta" osalta 14 päivänä loka-kuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1829/2002⁽²⁾.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

(Ensisijaisesti)

Komissio on antanut asetuksen N:o 1829/2002 vastoin neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92⁽³⁾ (perusasetus) 17 artiklaa saman asetuksen 3 artiklan 1 kohtaan verrattuna:

Tanska vetoaa tässä yhteydessä seuraaviin tulkintaperiaatteisiin:

- Yleisnimien rekisteröintikielto on yhteisön oikeuden useiden keskeisten periaatteiden erityinen ilmentymä.
- Kieltoa ei voida tulkita supistavasti ja kiellon rikkomisen on kuuluttava tuomioistuimen täyteen tutkintavaltaan.
- Jos tietty nimitys on tullut yleisnimeksi tai jos se on alusta lähtien ollut sellainen, se on lopullisesti – ja peruuttamattomasti – yleisnimi.

- Sillä, että hakijavaltio itse on pitkään hyväksynyt nimityksen käytön yleisnimenä ja saanut tästä hyötyä, on oikeutta kumoava vaikutus.
- Rekisteröinti alkuperäisnimityksenä yhteisönlajuisesti ei ole mahdollista, jos nimitys on yleisnimi yhdessäkin jäsenvaltiossa.
- Pitkäaikainen laillinen valmistus ja markkinointi muissa jäsenvaltioissa on keskeinen seikka arvioitaessa, onko kyse yleisnimestä. Tällaista laillista markkinointia ei voida kieltää, paitsi jos se loukkaa hyviä tapoja tai aiheuttaa todellista sekaannusvaaraa.
- Myös laillinen valmistus kolmansissa maissa ja kauppa EU:n kanssa puhuvat sen puolesta, että nimityksen katsotaan kuuluvan yleisnimien rekisteröintikiellon piiriin, ottaen huomioon yhteisön WTO:n mukaiset velvoitteet.
- Laillisen oletaman mukaan muita kuin maantieteellisiä nimityksiä pidetään yleisniminä, varsinkin jos nimitys on peräisin muuhun kuin hakijavaltion kielestä.
- Hakijavaltioilla ja toissijaisesti komissiolla on todistustaakka siitä, että muu kuin maantieteellinen nimitys ei ole yleisnimi ja että pitkäaikainen laillinen markkinointi muissa valtioissa loukkaa hyviä tapoja ja aiheuttaa todellista sekaannusvaaraa.

Tanska korostaa erityisesti seuraavia konkreettisia tosiseikkoja:

- Feta ei nimityksenä eikä tuotteena ole peräisin erityisesti Kreikasta. Vakiintuneeseen kulutus- ja tuotantoalueeseen kuuluu useita Balkanin maita, joista useat ovat lähiaikoina EU:hun liittyviä kolmansia maita.
- Kreikka on 15 vuoden takaiseen ajankohtaan asti itse tuonut, tuottanut, kuluttanut ja vienyt fetaa, myös lehmänmaidosta valmistettua fetaa. Kuluttajien on Kreikassa täytynyt vuosien ajan pitää nimitystä yleisnimenä.
- Myös muissa sellaisissa maissa sekä EU:ssa että sen ulkopuolella, missä fetaa kulutetaan ja tuotetaan suuria määriä, kuluttajat pitävät fetaa yleisnimenä.

- Fetaa tuotetaan ja markkinoidaan laillisesti alkuperäalueen ulkopuolella useissa jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa.
- Fetat tuotanto ja markkinointi Tanskassa ei millään tavoin loukkaa hyviä tapoja eikä myöskään aiheuta todellista sekaannusvaaraa jo senkään vuoksi, että Tanskan lainsäädännössä on peräti vuodesta 1963 saakka edellytetty, että fetan merkintänä käytetään ilmaisua ”dansk feta” (tanskalainen feta).
- Yhteisön lainsäädäntövaltaa käyttävät elimet, muun muassa komissio, ovat useissa säädöksissä ja toimissa pitäneet lähtökohtana sitä, että feta on yleisnimi.

(Toissijaisesti)

Komissio on antanut asetuksen N:o 1829/2002 perusasetuksen vastaisesti, koska feta ei täytä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisia perinteisen muun kuin maantieteellisen nimityksen rekisteröimisen edellytyksiä.

(¹) Komission asetus (EY) N:o 1107/96, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1996, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperäisnimitysten rekisteröinnistä, EYVL L 148, 21.6.1996, s. 1.

(²) EYVL L 277, 15.10.2002, s. 10.

(³) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92, annettu 14 päivänä heinäkuuta 1992, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperäisnimitysten suojasta, EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

Espanjan kuningaskunnan 31.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-468/02)

(2003/C 55/21)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 31.12.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on valtionasiamies Lourdes Fraguas Gadea, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa päätöksen 2002/881/EY (¹) Espanjan kuningaskunnalle määrättyjen rajoitusta koskevien korjausten osalta
2. velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

(Oliiviöljyn julkinen varastointi, 37 621,55 euron rahoitusta koskeva korjaus)

Tarjouskilpailun voittaja täytti velvollisuutensa ilmoittaa kieltäytymisestään ottaa erää haltuunsa tiedottamalla siitä komissiolle asetuksen N:o 561/99⁽²⁾ 10 artiklassa asetetun velvollisuuden mukaisesti.

Vakuuden palauttaminen ei aiheuttanut vahinkoa yhteisön talousarvion kannalta, sillä kyseinen oliiviöljy kuului edelleen interventiovarastoon, johon sovelletaan kyseistä järjestelmää ja jolla on tarkoitus kattaa tulevat toimenpiteet, samalla tavoin kuin jos erien haltuunottamisesta kieltäytymisestä olisi ilmoitettu suoraan komissiolle.

(Kastilia ja Leonin laidunrehun viljelylle myöntämät tuet, 1 229 951,00 euron rahoitusta koskeva korjaus)

Rahoitusta koskevat korjaukset satovuosilta 1998 ja 1999 ovat seurausta 2 prosentin soveltamisesta määrään, joka on saatu jakamalla ilmoitettu kokonaispinta-ala silloin, kun hallinnollisissa tarkastuksissa on havaittu yli 3 prosentin tai 2 hehtaarin poikkeamia ilmoitetusta kokonaispinta-alasta.

Espanja on eri mieltä komission kanssa ehdotetusta rahoitusta koskevasta korjauksesta, koska ensinnäkään yhteisön lainsäädännön⁽³⁾ mukaan hallinnollisten tarkastusten tuloksia ei ole sisällytettävä riskianalyyysiin valittaessa saman markkinointivuoden paikan päällä tehtäviä tarkastuksia, ja toiseksi pinta-alaa koskevien tukihakemusten hallinnoinnin vuoksi kaikkien hallinnollisten tarkastusten toteuttaminen on mahdotonta ennen paikan päällä tehtyjä tarkastuksia.

Kastilia ja Leonin itsehallintoalueella tapauksia, joissa aikaisempina vuosina suoritetuissa hallinnollisissa tarkastuksissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia, pidetään kuitenkin systemaattisesti riskikriteerinä paikan päällä tehtyjä tarkastuksia valittaessa.

(1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 5.11.2002 tehty päätös (EYVL L 306, 8.11.2002, s. 26).

(2) Pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Espanjan interventioelimen hallussa olevan oliiviöljyn myymiseksi 15.3.1999 annettu komission asetus (EYVL L 69, 16.1.1999, s. 13).

(3) 23.12.1992 annetun asetuksen N:o 3887/92 (EYVL L 391, 30.12.1992, s. 36) 6 artiklan 4 kohta.

Union européenne de radio-télévisionin (UER) 23.12.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-185/00, T-216/00, T-299/00 ja T-300/00, Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC – Sociedade Independente de Comunicação, SA, joita ovat tukeneet Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) ja Reti Televisive Italiane Spa (RTI), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota ovat tukeneet Union européenne de radio-télévision (UER) ja Radiotelevisión Española (RTVE), 8.10.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-470/02 P)

(2003/C 55/22)

Union européenne de radio-télévision (UER) (Euroopan yleisradioliitto, jäljempänä myös EBU) on valittanut 23.12.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-185/00, T-216/00, T-299/00 ja T-300/00, Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC – Sociedade Independente de Comunicação, SA, joita ovat tukeneet Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) ja Reti Televisive Italiane Spa (RTI), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota ovat tukeneet Union européenne de radio-télévision (UER) ja Radiotelevisión Española (RTVE), 8.10.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat avocat D. Waelbroeck ja avocat M. Johnsson.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 8.10.2002 yhdistetyissä asioissa T-185/00, T-216/00, T-299/00 ja T-300/00, Métropole Télévision ym. v. komissio, antaman tuomion,
- palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuisi niistä kantajien esittämistä muista kanneperusteista, joista se ei vielä ole lausunut,
- määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka on perustanut päätelmänsä sellaisiin argumentteihin, joihin kantajat eivät ole vedonneet, on lausunut kanteen ulkopuolisesta seikasta (ultra petita) ja loukannut EBU:n ja komission puolustautumisoi-keuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on pitänyt

ratkaisevana seikkana alilisenssijärjestelyn soveltamista käyttämättömien Eurovisio-oikeuksien suoriin lähetyksiin, vaikka tällaiseen perusteeseen ei ole vedottu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin tehdessään evännyt EBU:lta sille väliintulijana oikeudenkäynnissä kuuluvan oikeuden osoittaa vääriksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen huomioon ottamat seikat. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka ei siis ole moittinut Eurovision-järjestelmää itsessään eikä komission vaatimuksesta käyttöön otetun alilisenssijärjestelyn perusolemusta, vaan alilisenssijärjestelyn verrattain toisarvoista mutta kuitenkin välttämätöntä näkökohtaa, itse asiassa velvoittaa EBU:n muuttamaan tätä järjestelyä niin, että kolmansille myönnetään oikeuksia, joita nämä eivät ole pyytäneet eivätkä varmaankaan myöskään halua pyytää.

Oberlandesgericht Düsseldorfin 5.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG vastaan LuK Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG

(Asia C-4/03)

(2003/C 55/23)

Oberlandesgericht Düsseldorf on pyytänyt 5.12.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG vastaan LuK Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG seuraavaan kysymykseen:

Onko Brysselin yleissopimuksen 16 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että sen sopimusvaltion tuomioistuimilla, jossa patentin tallettamista tai rekisteröintiä on pyydetty tai jossa tallettaminen tai rekisteröinti on tapahtunut tai jossa se kansainvälisen sopimuksen määräyksen mukaan katsotaan tapahtuneeksi, on yksinomainen toimivalta ainoastaan silloin, kun on nostettu (erga omnes -vaikutuksin) kanne, jolla vaaditaan patentin toteamista mitättömäksi, vai onko kanteen kohteena edellä mainitussa määräyksessä tarkoitettulla tavalla patentin pätevyys jo silloin, kun vastaaja esittää patentinloukkausta koskevassa asiassa tai kantaja asiassa, jossa vaaditaan sen vahvistamista, että patenttia ei ole loukattu, väitteen siitä, että patentti ei ole pätevä tai että se on mitätön ja että tällä perusteella kyse ei ole patentinloukkauksesta, riippumatta siitä, katsooko asiaa käsittelevä tuomioistuin, että väite on perusteltu vai ei, ja siitä, milloin väite on oikeudenkäynnin kuluessa esitetty?

Helleenien tasavallan 7.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-5/03)

(2003/C 55/24)

Helleenien tasavalta on nostanut 7.1.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehet ovat valtion oikeudellisen neuvoston oikeudelliset apulaisneuvonantajat Stylianis Charitakis ja Eleni Svolopoulou ja prosessiosoite on Luxemburgissa, Kreikan suurlähetystö, 27 rue Marie-Adélaïde.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa EMOTR:n tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle tehdyn päätöksen K(2002) 41 27 tai ainakin muuttaa sitä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kreikan valtion riitauttamat rahoituskorjaukset koskevat hedelmiä ja vihanneksia samoin kuin naudan- sekä lampaan- ja vuohenlihapalkkioita.

Hedelmien ja vihannesten osalta Kreikan valtio katsoo, että vuosille 1997–2001 määrätty 2 prosentin korjaus liittyy yhteisön sääntöjen olemattomiin tai täysin yksittäisiin rikkomuksiin ja että se on kumottava, koska korjaus on tehty a) soveltamalla ja tulkitsemalla virheellisesti asetuksen N:o 729/70, sellaisena kuin se on muutettuna, säännöksiä; b) riittämättömästi perustellen; c) arvioiden virheellisesti tosiasiallisia olosuhteita; d) ylittämällä selvästi harkintavallan rajat ja e) loukaamalla suhteellisuusperiaatetta.

Naudan- sekä lampaan- ja vuohenlihapalkkioiden osalta kantaja väittää, ettei komissio ole määritellyt perustellusti sitä riskiä, joka aiheutuu EMOTR:n varoille, joten ei ole minkäänlaista vastaavuutta riskin ja ehdotetun korjaustason välillä. Kantajan mukaan tällä alalla ehdotetut 10 ja 5 prosentin korjaukset on kumottava ja ainakin alennettava 2 prosenttiin.

Euroopan yhteisöjen komission 10.1.2003 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-9/03)

(2003/C 55/25)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 10.1.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat D. Martin ja M. França, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista 19 päivänä toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/27/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;
- velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 8 artiklassa säädetty määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 1.1.2001.

⁽¹⁾ EYVL L 166, s. 51.

Raad van Staten (Belgia) 9.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa NV Boss Pharma vastaan Belgian valtio, jota edustaa talousministeriö

(Asia C-11/03)

(2003/C 55/26)

Raad van State (Belgia) on pyytänyt 9.12.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa NV Boss Pharma vastaan Belgian valtio, jota edustaa talousministeriö, seuraavaan kysymykseen:

Onko ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansalli-

sisä sairausvakuutusjärjestelmissä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/105/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 alakohta, jonka mukaan toimivaltaisten viranomaisten päätöksessä olla sallimatta lääkkeen pitämistä kaupan hakijan esittämään hintaan, on oltava ”puolueettomien ja todennettavissa olevien arviointiperusteiden mukaiset perustelut”, ymmärrettävä siten, että Belgian sisäisen lainsäädännön mukaan toimivaltaisen viranomaisen on etukäteen määrättävä yleisesti sovellettavilla säännöksillä, mitä arviointiperusteita yksittäisestä hakemuksesta päätöksen tekevän viranomaisen on otettava huomioon, vai siten, että päätöksen tekevä viranomainen saa esittää jokaisessa yksittäisessä päätöksessä, minkä puolueettomien ja todennettavissa olevien arviointiperusteiden nojalla se jättää hyväksymättä hakemuksen kyseisessä tapauksessa, vai riittääkö, että kyseinen viranomainen perustelee yksittäisen päätöksensä muodollisesti tukeutumalla sen osalta asiakirjoista ilmeneviin asian konkreettisiin seikkoihin, jolloin tuomioistuimen on ratkaistava, vastaavatko nämä seikat puolueettomia ja todennettavissa olevia arviointiperusteita.

⁽¹⁾ EYVL 1989, L 40, s. 8.

Euroopan yhteisöjen komission 14.1.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-15/03)

(2003/C 55/27)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 14.1.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellinen neuvonantaja Dr. Jürgen Grünwald ja komission oikeudellisen yksikön virkamies Minas Konstantinidis ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxembourg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut sille jätehuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut oikeudellisesti ja tosiasiallisesti tarvittavia toimenpiteitä etusijan antamiseksi uudistamalla tapahtuvalle jäteöljyn käsittelylle, jos se on teknisesti, taloudellisesti tai järjestelyjen kannalta mahdollista,
2. velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Itävallan tasavalta ei ole saattanut osaksi kansallista oikeusjärjestystä direktiivin 75/439/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 87/101/ETY⁽²⁾, 3 artiklan 1 kohtaan sisältyvää etusijaperiaatetta tai osoittanut, että sellainen etusija ei ole teknisesti, taloudellisesti tai järjestelyjen kannalta mahdollista.

Itävallan säännöksistä ei voida päätellä, että niissä olisi annettu etusija "uudistamiselle" tai (itävaltalaisen terminologian mukaan) "uusiokäytölle" "polttamisen" tai (itävaltalaisen terminologian mukaan) "energiakäytön" sijasta. Säännöksissä mainitaan pikemminkin uusiokäyttö ja energiakäyttö samaan hengenvetoon antamatta jommalle kummalle näistä käsittelymenetelmistä etusijaa toiseen käsittelymenetelmään nähden.

Itävallan tasavallan sen perustelemiseksi esittämät argumentit, että tällainen järjestely ei ole teknisesti, taloudellisesti tai järjestelyjen kannalta mahdollista, nimittäin, että vähäisen jäteöljymäärän takia uudistamalla tapahtuva jäteöljyn käsittely ei kannata Itävallassa taloudellisesti, uusiokäyttö ei tarjoa ekologiselta kannalta tarkasteltuna yksiselitteisiä etuja, Itävallassa ei ole jäteöljyn uudistamiskäsittelyyn tarkoitettua laitosta, eivät ole komission mielestä vakuuttavia, koska niiden tarkoituksena on pelkästään jatkaa Itävallassa olemassa olevaa tilannetta, eikä niiden perusteella ole havaittavissa mitään merkkejä pyrkimyksistä täyttää direktiivin vaatimuksia.

(1) EYVL 1975 L 194, s. 31.

(2) EYVL 1987 L 42, s. 43.

Hovrätten över Skåne och Blekingen 19.12.2002 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Peak Holding AB vastaan Axolin-Elinor AB (entinen Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB)

(Asia C-16/03)

(2003/C 55/28)

Hovrätten över Skåne och Blekinge on pyytänyt 19.12.2002 tekemällä päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 15.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Axolin-Elinor AB (entinen Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB) seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko tavara katsottava saatetun markkinoille, kun tavaramerkin haltija on
 - a) maahantuonut ja tuontitullannut sen yhteismarkkinoille siinä tarkoituksessa, että se myydään siellä?

- b) pitänyt sitä kaupan tavaramerkin haltijan omissa myymälöissä tai tavaramerkin haltijaa lähellä olevan yhtiön myymälöissä yhteismarkkinoilla ilman, että tavara on luovutettu?

2. Jos tavara on saatettu markkinoille jonkin edellä esitetyn vaihtoehdon mukaan ja tavaramerkkioikeus on tämän myötä sammunut ilman, että tavara on luovutettu, voiko tavaramerkin haltija katkaista sammumisen palauttamalla tavaran varastoon?
3. Onko tavara katsottava saatetun markkinoille, kun tavaramerkin haltija on luovuttanut sen sisämarkkinoilla toiselle yhtiölle, jos tavaramerkin haltija on luovutuksen yhteydessä asettanut ostajalle ehdon, että tällä ei ole oikeutta myydä tavaraa edelleen yhteismarkkinoilla?
4. Onko kolmanteen kysymykseen annettavaan vastaukseen vaikutusta sillä, jos tavaramerkin haltija luovuttaessaan sen tavaraerän, johon tavara sisältyi, antoi ostajalle luvan edelleenmyydä pienehkön osan tavaroista yhteismarkkinoilla yksilöimättä kuitenkaan sitä, mitä yksittäisiä tavaroita lupa koski?

Conseil d'Etat'n, section d'administrationin 27.12.2002 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fabricom SA vastaan Belgian valtio

(Asia C-21/03)

(2003/C 55/29)

Conseil d'Etat, section d'administration on pyytänyt 27.12.2002 tekemällä päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Fabricom SA vastaan Belgian valtio seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekemistapojen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY⁽¹⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan, ja mainitun direktiiviin 93/38/ETY muuttamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/4/EY⁽²⁾ sekä suhteellisuusperiaatteen, kaupan ja teollisuuden vapauden ja omaisuuden suojaamista koskevan oikeuden, joka taataan erityisesti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn sopimuksen 20 päivänä maaliskuuta 1952 tehdyssä lisäpöytäkirjassa, vastaista se, ettei osallistumishakemusta eikä tarjousta rakennusurakoita,

tavarantoimituksia tai palveluja koskevaan julkiseen hankintaan saa tehdä kukaan sellainen henkilö, jonka tehtävä on ollut kyseisten rakennusurakoiden, tavarantoimitusten tai palvelujen tutkiminen, kokeilu, selvittely tai kehittäminen, kun tälle henkilölle ei ole jätetty mahdollisuutta osoittaa, ettei hänen kyseisen tapaukseen liittyvissä olosuhteissa saamansa kokemus ole voinut vääristää kilpailua?

- 2) Onko vastaus ensimmäiseen kysymykseen erilainen, jos edellä mainittuja direktiivejä, joita tarkastellaan yhdessä saman periaatteen, vapauden ja oikeuden kanssa, tulkitaan siten, että niissä tarkoitetaan ainoastaan yksityisiä yrityksiä tai sellaisia yrityksiä, jotka ovat tehneet suorituskorvausta vastaan?
- 3) Voidaanko vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/13/ETY⁽³⁾, ja erityisesti sen 1 ja 2 artiklaa tulkita niin, että hankintayksikkö voi tarjousten tarkastelemista koskevan menettelyn loppuun asti kieltää sen, että menettelyyn osallistuu sellaiseen henkilöön sidossuhteessa oleva yritys, jonka tehtävä on ollut rakennusurakoiden, tavarantoimitusten tai palvelun tutkiminen, kokeilu, selvittely tai kehittäminen, vaikka hankintayksikön sitä tiedustellessa tämä yritys vakuuttaa, ettei se saa mitään perusteetonta etua, joka voi vääristää tavanomaisia kilpailuolosuhteita?

(1) EYVL L 199, 9.8.1993, s. 84.

(2) EYVL L 101, 1.4.1998, s. 1.

(3) EYVL L 76, 23.3.1992, s. 14.

Asian C-303/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/30)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-303/99 (Tribunale di Brescia esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Markfactor s.p.a. vastaan Ministero delle Finanze.

(1) EYVL C 333, 20.11.1999.

Asian C-304/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/31)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-304/99 (Tribunale di Brescia esittämä ennakkoratkaisupyyntö), F. Apollonio & C. s.p.a. vastaan Ministero delle Finanze.

(1) EYVL C 333, 20.11.1999.

Asian C-305/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/32)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-305/99 (Tribunale di Brescia esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Leglerdata s.p.a. vastaan Ministero delle Finanze.

(1) EYVL C 333, 20.11.1999.

Asian C-358/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/33)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-358/99 (Tribunale di Brescia esittämä ennakkoratkaisupyyntö), T.M.A. Tecnologie Meccaniche Avanzate s.r.l. ja Federchemicals s.r.l. vastaan Ministero delle Finanze.

(1) EYVL C 352, 4.12.1999.

Asian C-359/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/34)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-359/99 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Autogolf s.r.l. vastaan Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EYVL C 352, 4.12.1999.

Asian C-486/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/37)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-486/99 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Flos s.p.a. vastaan Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-360/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/35)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-360/99 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Union Factor s.p.a. ym. vastaan Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EYVL C 352, 4.12.1999.

Asian C-487/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/38)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-487/99 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Petra s.r.l. vastaan Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-485/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/36)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-485/99 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Gottinghen s.p.a. ym. vastaan Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-488/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/39)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-488/99 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Supercar s.r.l. vastaan Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-489/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/40)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-489/99 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Immobiliare Flavia s.r.l., selvitystilassa vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-492/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/43)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-492/99 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Impresa Colleoni Giacomo e Figli s.r.l. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-490/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/41)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-490/99 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Azzini s.p.a. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-134/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/44)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 11.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-134/00 (Tribunal di Trenton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ministero delle Finanze vastaan Merkur Chemical s.r.l.

(¹) EYVL C 176, 24.6.2000.

Asian C-491/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/42)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-491/99 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Falegnameria Carminati di Franco e Domenico Carminati s.n.c. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-88/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/45)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-88/01 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Agricola Torriani s.a.s. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 118, 21.4.2001.

Asian C-89/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/46)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-89/01 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Finanziaria Immobiliare Perugino s.p.a. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 118, 21.4.2001.

Asian C-260/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/49)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 11.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-260/01, Euroopan parlamentti vastaan Euroopan unionin neuvosto.

(¹) EYVL C 245, 1.9.2001.

Asian C-90/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/47)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-90/01 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), San Marco s.p.a. ym. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 118, 21.4.2001.

Asian C-310/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/50)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 14.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-310/01 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Comune di Udine, Azienda Multiservizi s.p.a. (AMGA) vastaan Diddi Dino Figli s.r.l., Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI).

(¹) EYVL C 289, 13.10.2001.

Asian C-231/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/48)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-231/01 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), El.Da s.r.l. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 227, 11.8.2001.

Asian C-346/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/51)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 20.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-346/01, Euroopan yhteisöjen komissio Saksan liittotasavalta.

(¹) EYVL C 331, 24.11.2001.

Asian C-347/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/52)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 28.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-347/01, Euroopan yhteisöjen komissio Saksan liittotasavalta.

(¹) EYVL C 331, 24.11.2001.

Asian C-390/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/55)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-390/01, Euroopan yhteisöjen komissio Portugalin tasavalta.

(¹) EYVL C 348, 8.12.2001.

Asian C-377/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/53)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 11.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-377/01, Euroopan yhteisöjen komissio Belgian kuningaskunta.

(¹) EYVL C 317, 10.11.2001.

Asian C-21/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/56)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-21/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

(¹) EYVL C 68, 16.3.2002.

Asian C-389/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/54)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-389/01, Euroopan yhteisöjen komissio Portugalin tasavalta.

(¹) EYVL C 348, 8.12.2001.

Asian C-88/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/57)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-88/02 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Dolomite italiana s.p.a. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-89/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/58)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-89/02 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Dolomite Franchi s.p.a. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-97/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/61)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-97/02 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Rezzola Scavi s.r.l. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-95/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/59)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-95/02 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ugine s.r.l. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-98/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/62)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-98/02 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Villa Gemma s.p.a. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-96/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/60)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-96/02 (Tribunale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), TOMAR s.r.l. vastaan Ministero delle Finanze.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-106/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/63)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-106/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-108/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/64)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-108/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-120/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/65)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-120/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-129/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/66)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on

poistettu asia C-129/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-274/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/67)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 5.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-274/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

(¹) EYVL C 233, 28.9.2002.

Asian C-356/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/68)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.12.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-356/02 (Tribunal de travail de Nivellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Anne Hennecart vastaan Office national de l'emploi (ONEM).

(¹) EYVL C 289, 23.11.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

8 päivänä tammikuuta 2003

yhdistetyissä asioissa T-94/01, T-152/01 et T-286/01, Astrid Hirsch ym., vastaan Euroopan keskuspankki⁽¹⁾**(Henkilöstö – Euroopan keskuspankin virkamiehet – Henkilöstösääntöjen 19 artikla – Koulutuslisä – Ei myönnetä virkamiehille, jotka eivät saa henkilöstösääntöjen 17 artiklan mukaista ulkomaankorvausta – Syrjimättömyysperiaate)**

(2003/C 55/69)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa ja englanti)

Yhdistetyissä asioissa T-94/01, T-152/01 ja T-286/01, Astrid Hirsch, Euroopan keskuspankin virkamies, kotipaikka Eppstein-Niederjosbach (Saksa), edustajinaan asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi, Emanuele Nicastro, Euroopan keskuspankin virkamies, kotipaikka Frankfurt-am-Main (Saksa), edustajinaan asianajajat N. Pflüger, R. Steiner ja S. Mittländer, Johannes Priesemann, Euroopan keskuspankin virkamies, kotipaikka Frankfurt-am-Main, edustajanaan asianajaja N. Pflüger, vastaan Euroopan keskuspankki (asiamiehinään V. Saintot, T. Gilliams ja B. Wägenbaur), joista asiassa T-94/01 vaaditaan kumoamaan Euroopan keskuspankin 25.9.2000 tekemä päätös, jolla kantajalta evättiin niitä kuluja varten aiottu koulutuslisä, jotka aiheutuvat siitä, että kantajan poika käy Frankfurtin kansainvälistä koulua, asiassa T-152/01 vaaditaan kumoamaan Euroopan keskuspankin 15.2.2001 tekemä päätös, jolla kantajalta evättiin koulutuslisä hänen kahta poikaansa varten ja asiassa T-286/01 vaaditaan kumoamaan Euroopan keskuspankin 6.6.2001 tekemä päätös, jolla evättiin kantajalta koulutuslisä hänen lapsiaan varten, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja K. Lenaerts, sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Christensen, on 8.1.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Asiat T-94/01, T-152/01 ja T-286/01 yhdistetään tuomion antamista varten.*
- 2) *Asiassa T-94/01:*
 - *Euroopan keskuspankin 25.9.2000 tekemä päätös kumotaan*
 - *Kanne hylätään muilta osin*

- *Euroopan keskuspankki velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

3) *Asiassa T-152/01:*

- *Euroopan keskuspankin 15.2.2001 tekemä päätös kumotaan*
- *Kanne hylätään muilta osin*
- *Euroopan keskuspankki velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

4) *Asiassa T-286/01:*

- *Euroopan keskuspankin 6.6.2001 tekemä päätös kumotaan*
- *Kanne hylätään muilta osin*
- *Euroopan keskuspankki velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 186 30.6.2001, C 275, 29.9.2001 ja C 31, 2.2.2002.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

22 päivänä lokakuuta 2002

asiassa T-310/01, Schneider Electric SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**(Kilpailu – Asetus N:o 4064/89 – Päätös, jolla todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi – Kumoamiskanne)**

(2003/C 55/70)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-310/01, Schneider Electric SA, kotipaikka Rueil-Malmaison (Ranska), edustajanaan asianajajat F. Herbert, J. Steenbergen ja M. Pittie, jota tukee Ranskan tasavalta (asiamiehinään G. de Bergues ja F. Million), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään P. Oliver, P. Hellström ja F. Lelièvre), jota tukee Comité central d'entreprise de la SA Legrand, Comité européen du groupe Legrand, kotipaikka Limoges (Ranska), edustajanaan asianajaja H. Masse-Dessen, jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 10.10.2001 tekemän päätöksen K(2001) 3014 lopullinen, jolla yrityskeskittymä julistetaan yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi (asia COMP/M.2283 – Schneider-Legrand),

yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor, on antanut 22.10.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Komission 10.10.2001 tekemä päätös K(2001) 3014 lopullinen, jolla yrityskeskittymä julistetaan yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi (asia COMP/M.2283 – Schneider-Legrand), kumotaan.*
- 2) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja tämän lisäksi se veloitetaan korvaamaan Schneider Electric SA:n oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Comité central d'entreprise de la SA Legrand ja Comité européen du groupe Legrand vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*
- 4) *Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 56, 2.3.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

22 päivänä lokakuuta 2002

asiassa T-77/02, *Schneider Electric SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio* (¹)

(Kilpailu – Asetus N:o 4064/89 – Päätös, jolla yritykset määrätään erotettavaksi toisistaan – Asetuksen N:o 4064/89 8 artiklan 4 kohta – Sen päätöksen lainvastaisuus, jolla keskittymä todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi – Erottamista koskevan päätöksen tähän perustuva lainvastaisuus)

(2003/C 55/71)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-77/02, Schneider Electric SA, kotipaikka Rueil-Malmaison (Ranska), edustajanaan asianajajat A. Winckler ja É. de La Serre, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään P. Oliver, P. Hellström ja F. Lelièvre), jota tukee Legrand SA, kotipaikka Limoges (Ranska), edustajanaan asianajaja H. Calvet, Comité central d'entreprise de la SA Legrand, Comité européen du groupe Legrand, kotipaikka Limoges (Ranska), edustajinaan asianajaja H. Masse-Dessen, jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 30.1.2001 tekemän päätöksen K(2002) 360 lopullinen, jolla yritykset määrätään erotettavaksi toisistaan (asia COMP/M.2283 – Schneider-Legrand), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor, on antanut 22.10.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Komission 30.1.2002 tekemä päätös K(2002) 350 lopullinen, jolla keskitettyjä yrityksiä vaaditaan erotettavaksi toisistaan (asia COMP/M.2283 – Schneider-Legrand), kumotaan.*
- 2) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut välitoimimennettelystä T-77/02 R aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.*
- 3) *Legrand SA, Comité central d'entreprise de la SA Legrand ja Comité européen du groupe Legrand vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 118, 18.5.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

13 päivänä joulukuuta 2002

asiassa T-112/02, *Gustaaf Van Dyck vastaan Euroopan yhteisöjen komissio* (¹)

(Henkilöstö – Palkkaluokan määrittäminen työhönotossa – Uudelleenmäärittelyä koskeva vaatimus – Uusi seikka – Käsite)

(2003/C 55/72)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa T-112/02, Gustaaf Van Dyck, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Wuustwezel (Belgia), edustajanaan asianajajat E. Storme ja A. Gobien, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Clotuche-Duvieusart ja H. M. H. Speyart), jossa , yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja H. Legal, kirjaaja: H. Jung, on 13.12.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 131, s. 1.6.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

3 päivänä joulukuuta 2002

**asiassa T-181/02 R, Neue Erba Lautex GmbH Weberei und
Veredlung vastaan Euroopan yhteisöjen komissio**

**(Välitoimimenettely – Valtiontuet – Uusissa osavaltioissa
myönnettyt tuet – Pelastamis- ja rakenneuudistustuet –
Velvollisuus periä tuet takaisin – Kiireellisyys – Intressi-
vertailu)**

(2003/C 55/73)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-181/02 R, Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung, kotipaikka Neugersdorf (Saksa), edustajanaan professori U. Ehrlicke, prosessiosoite Luxemburgissa, jota tukee Freistaat Sachsen, edustajanaan asianajaja M. Schütte, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Kreuzschitz, V. Di Bucci ja T. Scharf), jossa hakija ensisijaisesti vaatii valtiontuesta C 62/2001 (ex NN 8/2000), jonka Saksa on myöntänyt Neue Erba Lautex GmbH:lle ja konkurssimenettelyn alaiselle Erba Lautex GmbH:lle, 12 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 2002/783/EY (EYVL L 282, s. 48) täytäntöönpanon lykkäämistä ja toissijaisesti kyseessä olevan tuen maksamista takaisin osamaksuina, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 3.12.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

13 päivänä joulukuuta 2002

**asiassa T-234/02 R, Christos Michael vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio**

**(Välitoimimenettely – Henkilöstö – Nimityspäätökset – Tut-
kittavaksi ottaminen – Kiireellisyys – Kiireellisyiden puuttu-
minen)**

(2003/C 55/74)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Asiassa T-234/02 R, Christos Michael, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel, edustajanaan asian-

ajaja C. Tagaras, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään H. Tserepa-Lacombe ja F. Clotuche-Duvieusart), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lykkäämään niiden päätösten täytäntöönpanoa, jotka koskevat varainhoidon valvontaa hoitavan pääosaston yksikön FC A.01 yksikön apulaispäällikön nimittämistä ja sisäisiä toimintapoja ja toimistoja käsittelevän tämän saman yksikön osaston osastopäällikön nimittämistä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 13.12.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG:n
29.11.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (ta-
varamerkit ja mallit) vastaan nostama kanne**

(Asia T-356/02)

(2003/C 55/75)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, Bremen (Saksa), on nostanut 4.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on Rechtsanwalt Ulrich Sander. Muuna asianosaisena valituslautakunnassa oli Krafft, S.A, Andoain, Espanja.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 4.9.2002 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä oli hyväksytty menettelyyn osallistuvan KRAFFT S.A:n valitus ja siinä ei ollut hyväksytty kantajan valitusta;
- velvoittaa harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki "VITAKRAFT" luokkaan 1, 3, 4, 12 ja 19 kuuluville tavaroille (mm. kemikaalit teollisiin, tieteellisiin, valokuvaus- sekä maatalous-, puutarhanhoito- ja metsätaloustarkoituksiin, pesu- ja valkaisuaineet, tekniset öljyt ja rasvat, ajoneuvot ja rakennusaineet (ei metalliset)) – hakemusnumero 303909

Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: KRAFFT S.A.

Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon on vedottu: Espanjalainen kuvamerkki "krafft" luokkaan 1, 3, 4, 12 ja 19 kuuluville tavaroille (mm. kemikaalit teollisiin, tieteellisiin, valokuvaus- sekä maatalous-, puutarhanhoito- ja metsätaloustarkoituksiin, pesu- ja valkaisuaineet, tekniset öljyt ja rasvat, ajoneuvot ja rakennusaineet (ei metalliset))

Väiteosaston ratkaisu: Rekisteröintihakemuksen hylkääminen luokan 1 ja 3 osalta ja väitteen hylkääminen siltä osin kuin se koski luokkia 4, 12 ja 19

Valituslautakunnan ratkaisu: KFARFFT S.A:n valituksen hylkääminen seuraavien hakemuksen luokkaan 4 kuuluvien tavaroiden osalta: "Kynttilät, lamppujen sydänten", luokkaan 12 kuuluvien tavaroiden "ajoneuvot, maa-, ilma- ja vesikulkuneuvot", luokkaan 19 kuuluvien tavaroiden "siirrettävät rakennukset (ei-metalliset), muistomerkit (ei-metalliset) ja kantajan valitusten hylkääminen kaikkien luokkaan 1 ja 3 kuuluvien hakemuksen tavaroiden osalta"

Kanneperusteet:

- Asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 43 artiklan 2 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen⁽²⁾ 22 artiklan 2 kohdan säännön rikkominen,
- Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

(1) Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11. s. 1).

(2) Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1).

Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburgin 27.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-360/02)

(2003/C 55/76)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg, kotipaikka Wittibreit (Saksa), on nostanut 27.11.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on Rechtsanwalt H.-H. Heyland, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että muuttaessaan 22.6.2000 tekemäänsä päätöstä ja johtaessaan tästä seurannutta valitusmenettelyä R/332/2002 komissio ei noudattanut hallinnollisia määräyksiä eikä oikeussäntöjä, kun se ilmoitti 22.6.2000 tehtyyn päätökseen tehtävästä muutoksesta järjestämättä hakijan ja päätöksestä välittömästi hyötyvien henkilöiden vastalauseen seurauksena kuulemistilaisuutta, jossa se olisi kuullut asianosaisia henkilökohtaisesti, jätti noudattamatta Saksan ja Belgian lain mukaisia ulosoton muodollisia vaatimuksia, vaikka ne oli ilmoitettu sille kirjallisesti, ja sen sijaan pyysi haastemiestä M laatimaan jakosuunnitelman, jonka se sai haltuunsa mutta jätti lopulta ilman perusteluja toteuttamatta.

- velvoittaa komission toteuttamaan haastemies M:n 19.8.2002 laatiman jakosuunnitelman ainakin hänen eläkkeensä osalta, jota Belgian lain mukaan suojataan haastemies V:n 18.3.2002 antamalla pidätysmääräykseltä;
- velvoittaa komission korvaamaan kantajalle vahingot – mukaan lukien tappio, joka aiheutui lisärahoituslainojen koroista, ja tuomioistuimen arvioima henkinen kärsimys, kuitenkin vähintään 1,00 euroa, sekä hänen oikeuksiensa puolustamisesta aiheutuneet kulut – jotka johtuvat siitä, että toukokuusta 2002 lähtien haastemies M on pidättänyt hänen koko eläkkeensä, vaikka komissio on tietoinen tai ainakin sen pitäisi olla tietoinen siitä, että tällainen menettely on lainvastainen, jolloin jatkuvan velvoitteiden vastaisuuden perusteella aineellisesta vahingosta maksettavan korvauksen määrä voidaan määrittää vasta, kun lainvastaisuuden toteamista koskeva vaatimus on hyväksytty.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantaja, joka on entinen väliaikainen virkamies, on nyt eläkkeellä ja saa yhteisöltä eläkettä. Kantajan mukaan komissio on maksanut hänen eläkkeestään lainvastaisesti elatusmaksuja hänen entisille vaimoilleen.

Kantaja väittää, että tehdessään pidätyksiä kantajan eläkkeestä komissio ei noudattanut hallinnollisia määräyksiä eikä oikeussääntöjä. Lisäksi komissio loukkasi hänen oikeuttaan tulla asiassa kuulluksi.

Wieland-Werke AG:n 9.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-367/02)

(2003/C 55/77)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Wieland-Werke AG, Ulm (Saksa), on nostanut 9.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustaja on Rechtsanwalt St.Gruber ja Rechtsanwalt F. Graf von Stosch

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kyseisen viraston valitusasiassa R 338/2001-1 25.9.2002 tekemän päätöksen,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "SnTEM" – Hakemusnumero 1421734

Tavarat ja palvelut: Luokkaan 6 kuuluvat tavarat (mm. metalliset puolivalmisteet pelteinä, nauhoina, suikaleina, lankoina, putkina, profiileina ja tankoina)

Valituslautakunnassa riitautettu päätös: Tutkijan tekemä päätös rekisteröinnin hylkäämisestä

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen, koska tavaramerkit eivät ole kuvaavia.

Wieland-Werke AG:n 9.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-368/02)

(2003/C 55/78)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Wieland-Werke AG, Ulm (Saksa), on nostanut 9.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustaja on Rechtsanwalt St.Gruber ja Rechtsanwalt F. Graf von Stosch

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kyseisen viraston valitusasiassa R 337/2001-1 25.9.2002 tekemän päätöksen,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki ”SnPUR” – Hakemusnumero 1421775

Tavarat ja palvelut: Luokkaan 6 kuuluvat tavarat (mm. metalliset puolivalmisteet pelteinä, nauhoina, suikaleina, lankoina, putkina, profiileina ja tankoina)

Valituslautakunnassa riitautettu päätös: Tutkijan tekemä päätös rekisteröinnin hylkäämisestä

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen, koska tavaramerkit eivät ole kuvaavia.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki ”SnMIX” – Hakemusnumero 1422294

Tavarat ja palvelut: Luokkaan 6 kuuluvat tavarat (mm. metalliset puolivalmisteet pelteinä, nauhoina, suikaleina, lankoina, putkina, profiileina ja tankoina)

Valituslautakunnassa riitautettu päätös: Tutkijan tekemä päätös rekisteröinnin hylkäämisestä

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen, koska tavaramerkit eivät ole kuvaavia.

Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG:n ja kuuden muun yrityksen 12.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-370/02)

(2003/C 55/80)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Wieland-Werke AG:n 9.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-369/02)

(2003/C 55/79)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Wieland-Werke AG, Ulm (Saksa), on nostanut 9.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustaja on Rechtsanwalt St.Gruber ja Rechtsanwalt F. Graf von Stosch.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kyseisen viraston valitusasiassa R 335/2001-1 25.9.2002 tekemän päätöksen,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG, Lehen/Pfaffing (Saksa), Bayerland eG, Nürnberg (Saksa), Bergpracht-Milchwerk GmbH & Co, Tettngang (Saksa), Hochland AG, Heimenkirch (Saksa), Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG, Lauben (Saksa), Milchwerk Crailsheim-Dinkelsbühl eG, Crailsheim (Saksa) ja Rücker GmbH, Aurich (Saksa), ovat nostaneet 12.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat J. Salzwedel ja M. J. Werner, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sen, että nimitys ”Feta” (SAN) on merkitty suojattuna alkuperänimityksenä (SAN) komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen muuttamisesta nimityksen ”Feta” osalta 14 päivänä lokakuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1829/2002 nojalla suojattujen maantieteellisten alkuperänimitysten rekisteriin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat, jotka ovat Saksassa tuotetun lehmänmaidofetan päätuottajia, vaativat komission asetuksen N:o 1829/2002 kumoamista ⁽¹⁾.

Kantajat toteavat, että Kreikan 17.1.1995 tekemässä ilmoituksessa olevat tiedot eivät täytä suojattujen alkuperänimitysten luetteloon merkitsemiseksi vaadittavia muodollisia edellytyksiä. Kreikan hakemus jätettiin nimittäin myöhässä, siten että komissio ei olisi saanut ottaa ”Fetaa” luetteloon asetuksen N:o 2081/92 ⁽²⁾ 17 artiklan mukaisessa lyhennytyksessä menettelyssä. Lisäksi nimitystä Feta ei ole mahdollista suojata kyseisen asetuksen 17 artiklan nojalla, koska Kreikka on suojannut Fetan kansallisella suojalla vasta 11.1.1994, eli melkein 6 kuukautta asetuksen N:o 2081/92 voimaantulon jälkeen.

Kantajat katsovat sitten, että riitautettu asetus ei millään tavoin vastaa yhteisöjen tuomioistuimen 16.3.1999 antaman tuomion ⁽³⁾ perusteluita, joiden mukaan komission on pantava ratkaiseva paino Kreikan hakemuksen jättämisaikana jäsenvaltioissa ja maailmanlaajuisesti jo laillisesti kehittyneille markkinoille. Tuote ”feta” ei voi saada suojaa, koska se ei ole suojattu alkuperänimitys, vaan yleisnimitys. Asetuksen N:o 2081/92 3 artiklan 1 kohdan mukaan yleisnimiä ei saa rekisteröidä. Feta ei ole myöskään Kreikasta, vaan Välimeren ja Balkanin alueelta peräisin oleva tuote. Fetaa on tuotettu ja nautittu kuudessa jäsenvaltiossa huomattavia määriä jo kymmeniä vuosia. Lisäksi Kreikalla on todistustaakka siitä, että feta ei ole yleisnimitys, eikä se ole näyttänyt tätä toteen.

Kantajat esittävät vielä, että asetuksen N:o 2081/92 2 ja 4 artiklan edellytykset jäävät täyttymättä. Feta ei ole perinteinen maantieteellinen nimi. Nimitys feta tulee italian kielestä ja sillä tarkoitetaan siivua/levyä ja se oli jo ennen asetuksen N:o 2081/92 antamista yleisnimitys ja sitä saatiin näin ollen käyttää jäsenvaltioiden välisessä kaupassa. Lopuksi nimityksen Feta merkitsemisellä luetteloon loukataan yhteisön oikeuden mukaan suojattua omaisuudensuojan ja ammatinharjoittamisen perusoikeutta, eikä omaisuudensuojan loukkaamista voida myöskään perustella EY 30 artiklan nojalla.

⁽¹⁾ Komission asetuksen (EY) N: 1107/96 liitteen muuttamisesta nimityksen ”Feta” osalta 14 päivänä lokakuuta 2002 annettu komission asetus (EY) N:o 1829/2002 (EYVL L 277, s. 10).

⁽²⁾ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus N:o 2081/92 (EYVL L 208, s. 1).

⁽³⁾ Yhdistetyt asiat C-289/96, C-293/96 ja C-299/96, Tanska ym. v. komissio, tuomio 16.3.1999 (Kok. 1999, s. I-1541).

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:n 17.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-378/02)

(2003/C 55/81)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenau (Saksa), on nostanut 17.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat G. Schohe ja C. Arhold, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 2.10.2002 tehdyn komission päätöksen K(2002) 2147 lopull., joka koski Saksan tukea Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:lle, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja hankki selvitystilassa olevalta Ilmenauer Glaswerke GmbH:lta, joka on Saksan yhdistymiseen liittyviä erityistehtäviä hoitavan liittovaltion laitoksen (BvS) yritys, neljä tuotantolinjaa lasin valmistukseen. Kumottavaksi vaadittavassa päätöksessä komissio luokitteli kaksi Saksan tähän hankintaan liittyvää toimenpidettä tueksi: kyseessä oli BvS:lle annettu takaus jäljellä olevasta kauppahinnasta, joka oli suuruudeltaan 1,8 miljoonaa Saksan markkaa. BvS:n mukaan oli sovittu, että takaus korvataan päävelalla. Thüringer Aufbaubank (TAB) myönsi kantajalle 2 miljoonan saksan markan suuruisen lainan. Komissio piti näitä toimenpiteitä yhteismarkkinoille soveltumattomina.

Kantajan mielestä TAB:n laina kantajalle ei ollut tukea, koska se oli markkinaehtoinen, komission hyväksymän yleisen tukisäännösten mukainen ja sen tarkoituksena oli vastata kantajan korvausvaatimusta Thüringenin osavaltiota kohtaan, jonka perusteena tuona ajankohtana oli valtion vastuu. Loppukauppahinnasta kolmen tuotantolinjan osalta annetun takauksen korvaaminen päävelalla ei myöskään ollut tukea.

Kantaja toteaa edelleen, ettei komissio ole osoittanut, että toimenpiteet olisivat omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Lisäksi EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisen hyväksynnän epääminen merkitsee arviointivirhettä ja perusteluvirhettä. Komissio on jättänyt tärkeitä seikkoja ottamatta lukuun harkinta-aineistossaan, jonka se on asettanut

arviointinsa perustaksi: tärkein kilpailija saa monopoliaseman, jos kantajaa ei enää ole. Kantajan kannattavuusnäkyviä tutkiessaan komissio on sivuuttanut erään yksityisen sijoittajan osallistumisen, kantajan uusimman rakennejärjestelysuunnitelman, olennaisia seikkoja taloutta koskevissa tiedoissa ja kantaan myönteisen kehityksen.

Kantaja väittää myös, että komissio on aiemmassa menettelyssä tehnyt päätöksen kauppahinnan mukauttamisen osalta⁽¹⁾ ja siten keinotekoisesti hajottanut tutkintansa, joka liittyy uudelleenjärjestelyyn kokonaisuudessaan. Oli myöhäistä ryhtyä lisäksi viralliseen tutkintamenettelyyn, joka koski vain TAB-lainaa ja vakuuden muuntamista. Hyvän hallintotavan periaate olisi edellyttännyt, että komissio arvioi rakennejärjestelyn yhteinä kokonaisuutena.

Kantajan mukaan komissio on niin ikään loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia. Menettelyn hajottamisen seurauksena kantaja saattoi vain osaksi ottaa kantaa toimenpiteisiin, ja komissio on evännyt lainvastaisesti kantajalta oikeuden tutustua asiakirjoihin ja tulla kuulluksi. Komissio on loukannut yhdenvertaisuusperiaatetta, kun se ei antanut kantajalle ja Saksan hallitukselle tilaisuutta lausua käsitystä kilpailijan lausunnosta, jonka komissio oli kyseiselle kilpailijalle esittämiensä kysymysten johdosta saanut.

Komissio ei myöskään ole osoittanut, että asianomaisten tukien takaisin perimisellä kyettäisiin palauttamaan tilanne ennalleen esillä olevassa tapauksessa. Takaisinperinnässä on kyse seuraamuksesta, joka ylittää komission rajalliset toimivaltuudet.

⁽¹⁾ Komission 12.6.2001 tekemä päätös K(2001) 1549, joka koski Saksan valtiontukea Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:lle ja josta kantaja valitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen (asia T-198/01, EYVL C 303, s. 25).

Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefortin 18.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-381/02)

(2003/C 55/82)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort, kotipaikka Millau (Ranska) on

nostanut 18.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Michel-Jean Jacquot ja Olivier Prost.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen muuttamisesta nimityksen ”Feta” osalta 14 päivänä loka-kuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1829/2002⁽¹⁾;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on toimialakohtainen järjestö, joka edustaa siihen kuuluvien kaikkien lampaanmaitopohjaisen fetajuuston tuottajien etuja.

Riidanalaisessa asetuksessa varataan nimitys ”Feta” – suojattu alkuperänimitys – kreikkalaisille tuottajille. Yhteisöjen tuomioistuin on jo vuonna 1996 kumonnut komission samasta asiasta antaman asetuksen⁽²⁾.

Kantaja esittää kumoamiskanteensa tueksi, että asetuksen N:o 2081/92⁽³⁾ 17 artiklan mukaisen niin kutsutun ”yksinkertaistetun” menettelyn valinta ei ollut oikeutettu eikä perusteltu. Tähän menettelyyn turvaautuminen ei nimittäin edellytä ainoastaan sitä, että on olemassa kansallisten viranomaisten hakemus, joka koskee ennen asetuksen N:o 2081/92 voimaantuloa hakemuksen esittäneessä jäsenvaltiossa oikeudellisesti suojattua nimitystä, vaan myös sitä, ettei kyseinen nimitys ole oikeudellisesti suojattu eikä käytössä muissa kuin hakemuksen esittäneessä jäsenvaltiossa. Termiä ”Feta” ei kuitenkaan ollut lainsäädännössä tarkoitettulla tavalla oikeudellisesti suojattu Kreikassa – hakemuksen esittäneessä jäsenvaltiossa – asetuksen N:o 2081/92 tullessa voimaan. Tätä samaa termiä ei sitä vastoin ollut pelkästään oikeudellisesti suojattu Tanskassa ennen asetuksen N:o 2081/92 voimaantuloa, vaan lisäksi sen käyttö on levinnyt Ranskaan ja koko maailmaan.

Kantaja katsoo seuraavaksi, että komissio on laiminlyönyt velvollisuuksiaan termin ”Feta” yleisyyden arvioinnissa ja rikkonut asetuksen N:o 2081/92 3 artiklan 1 kohtaa, koska se on jälleen jättänyt ottamatta riittävästi huomioon tiettyjä tekijöitä ja erityisesti tilannetta jäsenvaltiossa, josta nimi on peräisin, tilannetta muissa jäsenvaltioissa ja asian kannalta merkityksellistä kansallista ja yhteisön lainsäädäntöä. Lisäksi kantaja katsoo, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 2081/92 2 artiklan 3 kohtaa.

Lopuksi kantaja vetoaa suhteellisuusperiaatteen ja luottamussuojan periaatteen loukkaamiseen, koska "Fetan" tuotannolle ja markkinoinnille myönnetään yhteisön taloudellista tukea.

(1) EYVL L 277, s. 10.

(2) Yhdistetyt asiat C-289/96, C-293/96 ja C-299/96, Tanska ym. v. komissio, tuomio 16.3.1999, Kok. 1999, s. I-1541.

(3) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92 (EYVL L 208, s. 1).

Fernando Valenzuela Marzon 18.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-384/02)

(2003/C 55/83)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Fernando Valenzuela Marzo, kotipaikka Bryssel, on nostanut 18.12.2002 kanteen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Marc-Albert Lucas.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa henkilöstön ja hallinnon pääosaston (DG Admin) henkilöstön oikeuksien hallinnoinnista vastaavan yksikön päällikön 16.11.2001 ja 13.2.2002 tekemät päätökset, joiden mukaan kantaja ei saa asettautumiskorvauksen toista erää
- kumoaa nimittävän viranomaisen 16.9.2002 tekemän päätöksen, jossa hylätään edellä mainittuja päätöksiä koskeva 9.5.2002 tehty hallintovalitus
- velvoittaa komission maksamaan kantajalle asettautumiskorvauksen toisen erän 8 prosentin vuotuisine korkoineen 11.4.2001 lukien korvauksen maksamiseen asti
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on komission virkamies Brysselissä. Kantaja asettautui Brysseliin aloittaessaan tehtävässään kesäkuussa 2000. Hänen puolisonsa asettautui Brysseliin tämän jälkeen ja järjesti perheen muuton, joka toteutettiin 11.4.2001, ollen kuitenkin edelleen läsnä entisessä kotipaikassaan Madridissa, jossa heidän nuorin tyttärensä viimeisteli yläaste-/lukio-opintojaan. Kantajan puoliso ja tytär muuttivat erioikeuksista ja vapauksista vastaavalle yksikölle ilmoittamansa tiedon mukaan kantajan luokse vasta heinäkuussa 2001.

Komissio päätti riidanalaisessa päätöksessä, että kantaja ei ole oikeutettu saamaan asettautumiskorvauksen toista erää.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi oikeudelliseen virheeseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen. Kantajan mukaan hallinto on katsonut, että kantajan puolison ja tyttären erioikeuksista ja vapauksista vastaavalle yksikölle ilmoittamalla tiedolla on ratkaiseva merkitys. Kantaja väittää, että asettautumisen käsite on tosiseikkoihin liittyvä käsite ja että henkilöstösäännöissä ei määrätä tältä osin mitään erityistä todistustapaa.

Kantaja vetoaa lisäksi oikeudelliseen virheeseen ja olennaisten tosiseikkojen huomiotta jättämiseen, koska hallinto on katsonut henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 5 artiklan 4 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa määrätyn määräajan olevan ehdoton eikä ole tutkinut mahdollisuutta poiketa siitä siksi, että kantaja vakinaistettiin hänen aloittaessaan tehtävässään, eikä ole ottanut huomioon sitä, että kantajan tytär ei voinut muuttaa vanhempiansa luokse Brysseliin ennen lukuvuoden päättymistä.

Lamprecht A.G.:n 16.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (OHMI) vastaan nostama kanne

(Asia T-386/02)

(2003/C 55/84)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Lamprecht A.G. on nostanut 16.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen OHMI:ta vastaan. Kantajan kotipaikka on Madrid (Espanja) ja edustajina asianajajat Enrique Armijo Chávarri ja Antonio Castán Pérez-Gómez.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (OHMI) toisen valituslautakunnan 1.10.2002 asiassa R 114/2000-1 antaman ratkaisun
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhteisön tavaramerkin hakija: J. Tricot & Sons Ltd.

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki EMOS – hakemus nro 133637 – luokkaan 25 kuuluville tavaroille (vaatteet).

Sen tavaramerkki- tai merkki-oikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavaramerkki- tai merkki-oikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Saksalainen tavaramerkki EMO-SWISS, joka on rekisteröity luokkiin 10, 24 ja 25 kuuluville tuotteille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteet hylätään.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen (sekaannusvaara).

Solvay Pharmaceuticals B.V:n 26.12.2002 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-392/02)

(2003/C 55/85)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Solvay Pharmaceuticals B.V. (kotipaikka Weesp, Alankomaat) on nostanut 26.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Callista Meijer, Francis Herbert ja Michel L. Struys, kotipaikka Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa rehujen lisäaineista annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta tietyn lisäaineen hyväksy-

misen peruuttamisen osalta ja komission asetuksen (EY) N:o 2430/1999 muuttamisesta 23 päivänä syyskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1756/2002 ja

- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan, tai
- toissijaisesti siinä tapauksessa, että kanne hylätään, soveltaa työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan, koska komissio on jatkuvasti laiminlyönyt yhteistyön ja avoimuuden tämän asian hallintokäsittelyn aikana.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on nifursolin eli erään lisäaineen tuottaja. Kantaja riitauttaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1756/2002⁽¹⁾. Riitautetulla asetuksella muutetaan rehujen lisäaineista annettua neuvoston direktiiviä 70/524/ETY⁽²⁾ sekä peruutetaan nifursolin saama hyväksyminen, joka koskee sen saattamista markkinoille. Asetuksen (EY) N:o 2430/1999⁽³⁾ mukaan tämä hyväksyminen edellyttää liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä, joka käsiteltävänä olevassa tapauksessa on kantaja.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa direktiivin 70/524/ETY 9 m artiklan ja 3 a artiklan b kohdan rikkomiseen sekä ennalta varautumisen periaatteen rikkomiseen. Riitautetun asetuksen 6 perustelukohdassa todetaan, että ei voida taata, ettei nifursoli aiheuttaisi riskiä ihmisen terveydelle. Kantajan mukaan neuvosto on muuttanut edellä mainituissa artikloissa tarkoitettuja kriteerejä; kyseisten säännösten mukaan hyväksyminen voidaan peruuttaa ainoastaan silloin, jos ilmenee, että lisäaine vaikuttaa haitallisesti ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön, tai jos kyseinen lisäaine aiheuttaa vahinkoa kuluttajille muuttamalla tuotteiden ominaisuuksia.

Kantaja tuo lisäksi esiin, että neuvosto ei voi nojautua ennalta varautumisen periaatteeseen, koska se ei millään tavalla viittaa kyseiseen periaatteeseen. Kantaja väittää, että neuvosto on joka tapauksessa ottanut huomioon pelkästään hypoteettisen riskin, mikä on ristiriidassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan ennalta varautumisen periaatetta sovellettaessa ei oteta huomioon nollariskiä.

Kantaja vetoaa myös direktiivin 70/524/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, 9 m artiklan viidennen luetelmakohdan rikkomiseen sekä yleiseen yhdenmukaisen kohtelun periaatteeseen. Kantajan mukaan neuvosto ja komissio perustelevat peruuttamisen suorittamista tietojen riittämättömyydellä, vaikka komissio ei ole käyttänyt toimivaltaansa ja velvoittanut lisäaineen liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä toimittamaan sille kyseisiä tietoja.

Kantaja vetoaa lopuksi oikeusvarmuuden, hyvän hallintotavan ja vilpittömän mielen periaatteiden rikkomiseen. Kantaja korostaa, että se on useaan otteeseen kääntynyt komission puoleen saamatta missään vaiheessa tietoja, jotka olisivat tehneet sille mahdolliseksi toimittaa sellaiset tulokset, jotka olisivat komission ja neuvoston mielestä hyväksyttävissä.

- (¹) Rehujen lisäaineista annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta tietyn lisäaineen hyväksymisen peruuttamisen osalta ja komission asetuksen (EY) N:o 2430/1999 muuttamisesta 23 päivänä syyskuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1756/2002 (EYVL L 265, s. 1).
- (²) Rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annettu neuvoston direktiivi 70/524/ETY (EYVL L 270, s. 1).
- (³) Tietyille kokkidiostaattien ja muiden lääkkeenkaltaisten aineiden ryhmään kuuluville rehun lisäaineille annettavasta hyväksymisestä, jota varten edellytetään liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä, 16 päivänä marraskuuta 1999 annettu komission asetus (EY) N:o 2430/1999 (EYVL L 296, s. 3).

Henkel KGaA:n 27.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-393/02)

(2003/C 55/86)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Henkel KGaA on nostanut 27.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (OHMI) vastaan. Kantajan edustaja on Rechtsanwal Chr. Osterrieth, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 3.10.2002 tekemän päätöksen asiassa R 313/2001-4, joka koskee yhteisötavaramerkki-hakemusta nro 1162395;
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki: Kolmiulotteinen merkki, jonka muoto on ylösalaisin seisova pullo ja jonka väreinä ovat läpinäkyvä ja valkoinen – Hakemus nro 1162395

Tuotteet tai palvelut: Luokkien 3 ja 20 tuotteet (mm. saippuat, valkaisuaineet ja muut vaatteiden pesussa käytettävät aineet, puhdistus- ja kiillotusaineet sekä muoviset säilytysastiat neste- ja geelimaisille ja tahnamaisille aineille)

Päätös, johon haetaan muutosta valituslautakunnalta: Tutkijan tekemä hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

- Kanneperusteet:
- Merkillä on useita tunnusomaisia erityispiirteitä ja se on erottamiskykyinen.
 - Valituslautakunta ei tunnustanut merkin erityistä geometristä muotoa.
 - Merkki saa suojaa useissa jäsenvaltioissa.

Arnaldo Lucaccionin 27.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-394/02)

(2003/C 55/87)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Arnaldo Lucaccioni (kotipaikka St-Leonard-on-Sea, Yhdistynyt kuningaskunta) on nostanut 27.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Juan Ramon Iturriagoitia ja Karine Delvolvé.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 27.9.2002 tekemän päätöksen, joka koskee kantajan 21.5.2002 tekemää valitusta R/272/02
- velvoittaa vastaajan maksamaan kokonaisuudessaan lääkäri Cognignille palkkiot ja kulut, jotka koskevat tämän osallistumista työkyvyttömyys- ja lääketieteellisen lautakunnan toimintaan kantajaan liittyen, korvaamaan kantajan eläkkeestä pidätetty määrä viivästyskorkoineen ja maksamaan oikeudenkäyntiin liittyvät kulut mukaanlukien asianajaja- ja kääntäjäpalkkiot sekä haastamisesta aiheutuneet kulut.
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajalle aiheutuneen henkisen kärsimyksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on Berlaymont-rakennuksessa työskennellyt komission entinen virkamies, joka on siirretty työkyvyttömyyseläkkeelle vuonna 1991. Kantajalla diagnosoitiin myöhemmin ammattitauti. Kantaja nimesi lääkäri Cognignin osallistumaan työkyvyttömyys- ja lääketieteellisen lautakunnan toimintaan.

Komissio ei maksanut Cognignin lääkärinpalkkioita ja -kuluja. Kantaja nosti tämän johdosta kanteen asiassa T-75/98, jossa hän vaati palkkioiden ja kulujen maksamista. Asia poistettiin rekisteristä asianosaisten sopiessa kantajalle maksettavasta ylimääräisestä korvauksesta, joka liittyi työkyvyttömyyslautakunnan toimintaan ja kansallisissa tuomioistuimissa aiheutuneisiin kuluihin. Vastoin kaikkia odotuksia Cognigni vaati lääkärinpalkkioiden ja -kulujen korvaamista kokonaisuudessaan. Hän ryhtyi näin ollen uudelleen oikeudenkäyntitoimiin kantajaa vastaan italialaisessa tuomioistuimessa. Italialaisen tuomioistuimen antaman tuomion perusteella Congnigni vaati tuomion täytäntöönpanoa ja kantajan eläkkeen ulosmittausta. Kantaja riitauttaa komission päätöksen sallia ulosmittauksen täytäntöönpano.

Kantaja muistuttaa, että työkyvyttömyys- ja lääketieteellisen lautakunnan toimintaan liittyviin kuluihin ja palkkioihin sovellettavien säännösten mukaan kulut kuuluvat kokonaisuudessaan komission maksettaviksi.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja komission toteuttaman ulosmittauksen kohtuuttomuuteen sekä sen kiusantekoa muistuttavaan luonteeseen. Kantajan mukaan komission olisi pitänyt ottaa huo-

mioon, että tuomiota koskeva valitus oli vireillä. Kantaja vetoaa myös siihen, että komissio on loukannut sille kuuluvaa huolellisuusvelvollisuutta ja käyttänyt väärin harkintavaltaa. Kantaja väittää, että komissio on luonut tilanteen, jossa sen ei tarvitse olla missään tekemissä Cognignin kanssa, joka puolestaan tällöin kääntyy kantajaa vastaan.

Eva Vega Rodríguezin 27.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-395/02)

(2003/C 55/88)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Eva Vega Rodríguez, kotipaikka Bryssel, on nostanut 27.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Juan Ramón Iturriagoitia ja Karine Delvolvé.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

ensisijaisesti:

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 27.9.2002 tekemän päätöksen, joka koskee kantajan 5.6.2002 tekemää valitusta R/297/02
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

toissijaisesti:

- kumoaa komission 25.6.2002 tekemän päätöksen
- määrää korvauksen kantajalle aiheutuneesta vahingosta, jonka määräksi on kaikin varauksin arvioitu 72 292,36 euroa, laillisine viivästyskorkoineen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantajan kanne koskee sitä, että hänet on hylätty kilpailun KOM/A/10/01 kokeista esivalintakokeiden perusteella.

Todettuaan virheen kokeen b) monivalintakysymyksen nro 35 sanamuodossa valintalautakunta päätti jättää kysymyksen huomiotta.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi ilmeiseen arviointivirheeseen kokeen a) kysymyksen nro 21 ja kokeen c) kysymyksen nro 9 korjauksessa. Kantaja vetoaa käsiteltävänä olevassa asiassa myös harkintavallan väärinkäyttöön.

- Kanneperusteet:
- Asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen,
 - Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohdan rikkominen.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

August Strock KG:n 27.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-396/02)

(2003/C 55/89)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

August Strock KG, Berliini on nostanut 27.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanneen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustajia ovat asianajajat H. Wrage-Molkenthin, T. Reher ja A. Heise, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 14.10.2002 tekemän päätöksen (asia R 187/2001-4),
- velvoittaa harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Haettu yhteisön tavaramerkki: Vaaleanruskean värinen karamellin muodossa oleva kolmiulotteinen merkki – Hakemusnumero 784314

Tavarat ja palvelut: Luokkaan 30 kuuluvat tavarat (makeiset)

Valituslautakunnassa riitautettu päätös: Tutkijan tekemä päätös rekisteröinnin hylkäämisestä

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

August Strock KG:n 27.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-402/02)

(2003/C 55/90)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

August Strock KG, Berliini on nostanut 27.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanneen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustajia ovat asianajajat H. Wrage-Molkenthin, T. Reher ja A. Heise, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 18.10.2002 tekemän päätöksen (asia R 256/2001-2),
- velvoittaa harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Haettu yhteisön tavaramerkki: Pakatun karamellin kuvasta muodostuva kuvamerkki – Hakemusnumero 784454

Tavarat ja palvelut: Luokkaan 30 kuuluvat tavarat (makeiset)

Valituslautakunnassa riitautettu päätös: Tutkijan tekemä päätös rekisteröinnin hylkäämisestä

Valituslautakunnan ratkaisu:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	<ul style="list-style-type: none"> – Asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohdan rikkominen – Asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan rikkominen, – Asetuksen N:o 40/94 73 artiklan rikkominen, – Kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

Verein für Konsumenteninformationin (VKI) 7.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-2/03)

(2003/C 55/91)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Verein für Konsumenteninformation (VKI), kotipaikka Wien, on nostanut 7.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja A. Klausner.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 18.12.2002 tekemän päätöksen D(2002) 330472, jolla kantajalta evättiin kokonaisuudessaan oikeus saada tutustua komission hallinnolliseen asiakirja-aineistoon, joka koskee itävaltalaisia pankkeja vastaan aloitettua yhteistoimintajärjestelymenettelyä asiassa COMP/36.571 (Lombard-Club -yhteistoimintajärjestely)
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on Itävallan yhdistyslain mukaan perustetun yhdistyksen muodossa toimiva kuluttajajärjestö, jolle on annettu yleisten kuluttajaetujen valvomiseksi siviiliprosessia koskevat erityisvaltuudet. Kantajalla on tällä hetkellä itävaltalaisissa

tuomioistuimissa vireillä useita siviiliprosesseja Bank für Arbeit und Wirtschaft AG:tä vastaan. Se väittää, että jotta se voisi ajaa kyseisiä asioita menestyksekkäästi ja erityisesti tukea esittämiään vaatimuksia menestyksekkäästi myös sillä väitteellä, että pankin epäasianmukainen menettely muodosti osan systemaattista ja jo vuosia kestänyttä itävaltalaisen pankkien välistä kilpailunvastaista sopimuskäytäntöä, sille on annettava mahdollisuus saada tutustua komission itävaltalaisia pankkeja vastaan aloittamaa yhteistoimintajärjestelymenettelyä koskevaan hallinnolliseen asiakirja-aineistoon. Riidanalaisella päätöksellä komissio on hylännyt kantajan pyynnön.

Kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä loukataan Unionin kansalaisille EY 255 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä EU:n perusoikeuskirjan 42 artiklassa annettua perusoikeutta saada tutustua julkisiin asiakirjoihin. Päätöksellä rikotaan myös asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ säännöksiä. Se, että koko hallinnollisen asiakirja-aineiston osalta on tehty summittainen poikkeus perusoikeudesta saada tutustua asiakirjoihin ilman, että asiakirjoja olisi tutkittu tarkemmin siltä osin, ovatko ne sopivia julkaistaviksi vai eivät, ei ole kyseisen asetuksen säännösten mukaista eikä sovellu yhteen yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännön kanssa.

Tämän lisäksi kantaja väittää, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luettelukohdan mukainen poikkeus ei oikeuta epäämään oikeutta saada tutustua asiakirjoihin, koska komissio on jo päättänyt asiallisen tutkintansa. Myöskään kaupallisten etujen suojaamista koskevan poikkeuksen soveltamisedellytykset eivät ole täyttyneet, koska komissio ei ole esittänyt, mitä pankkien kaupallisia etuja tutustuttavaksi antamisella olisi konkreettisesti voitu vahingoittaa. Se, että vahinkoa kärsineitä kuluttajia estetään toteuttamasta perusteltuja vaatimuksiaan, ei ole asetuksessa N:o 1049/2001 tarkoitettu suojaamisenarvoinen kaupallinen etu. Myöskään tuomioistuinkäsittelyn suoja ei estä antamasta oikeutta tutustua asiakirjoihin. Lisäksi yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suoja voidaan helposti turvata tiettyjen asiakirjojen osien nimettömäksi saattamisella.

Kantaja väittää vielä, että ylivoimainen yleinen etu edellyttää kantajalle annettavaa mahdollisuutta saada tutustua komission hallinnolliseen asiakirja-aineistoon, koska vahinkoa kärsineiden kuluttajien vahingonkorvausvaatimusten kollektiivisella toteuttamisella ja yhteisön kilpailuoikeuden täytäntöönpanemisella edistetään myös kuluttajakunnan yhteisiä etuja yhteisössä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

**Everlast World's Boxing Headquarters Corporationin
7.1.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavara-
merkit ja mallit) vastaan nostama kanne**

(Asia T-3/03)

(2003/C 55/92)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Everlast World's Boxing Headquarters Corporation on nostanut 7.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on Rechtsanwältin A. Barth.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 30.10.2002 tekemän päätöksen (R 391/2001-1) päätösoosan 2 ja 3 kohdan;
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki "Choice of Champions" – Hakemus nro 1508498

Tuotteet tai palvelut: Luokkien 18, 25 ja 28 tuotteet

Päätös, johon haetaan muutosta valituslautakunnalta: Tutkijan tekemä hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Tutkijan päätöksen hylkääminen siltä osin kuin kyse on seuraavista tavaroista: "nahat ja nahan jäljitelmät ja niistä valmistetut tavarat (luokassa 18)"; "eläinten nahat", "matka-arkut ja -laukut, sateenvarjot, päivävarjot ja kävelykepit" sekä "leikkikalut" ja "joulukuusenkoristeet". Valituksen hylkääminen siltä osin kuin kyse on seuraavista tavaroista: "piiskat, valjaat ja satulavarusteet", "vaatteet, jalkineet, päähineet" sekä "pelit, voimistelu- ja urheiluvälineet (luokassa 28)" ja erottamiskykyä koskevan hakemuksen hylkääminen näiden tavaroiden käyttötarkoituksen vuoksi.

Kanneperusteet:

- Merkkiä ei koske mikään asetuksen (EY) N:o 40/94⁽¹⁾ 7 artiklan b ja c kohdan ehdottomista hylkäysperusteista.
- Merkki on asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla käytössä tullut erottamiskykyiseksi niiden tavaroiden osalta, joille rekisteröintiä haetaan.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

Giorgio Lebedefin 8.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-4/03)

(2003/C 55/93)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Giorgio Lebedef, kotipaikka Senningerberg (Luxemburg), on nostanut 8.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Gilles Bounéou, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 21.12.2001 tekemän päätöksen olla lisäämättä kantajan nimeä ansioituneimmista virkamiehistä laadittuun luetteloon ja olla ylentämättä tätä palkkaluokkaan B1 vuoden 2001 ylennyskierröksellä (kantajaa koskevan asiakirja-aineiston uudelleen tutkimisen jälkeen vuoden 2001 ylennyskierröksen yhteydessä tehty päätös)

- kumoaa, jos se on tarpeellista, komission varapuheenjohtajan Neil Kinnockin 25.9.2002 päivätyssä huomautuksessa N:o 41280 tiedoksi annetun päätöksen olla lisäämättä kantajan nimeä ansioituneimmista virkamiehistä laadittuun luetteloon ja olla ylentämättä tätä palkkaluokkaan B1 vuoden 2001 ylennyskierröksellä (päätös, jossa vastataan valitukseen R 220/02, jonka kantaja teki edellä mainitun 21.12.2001 tehdyn päätöksen kumoamiseksi)
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa ensimmäiseksi siihen, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja syrjintäkiellon periaatetta on loukattu. Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että puolustautumisoikeuksien noudattamisen periaatetta on loukattu, omavaltaisen toiminnan kiellon ja perusteluvollisuuden periaatetta on loukattu, luottamuksensuojan periaatetta on loukattu ja että ”patere legem quam ipse fecisti”-sääntöä on rikottu ja lopuksi että huolenpitovelvollisuutta on laiminlyöty.

Ayassamy & Fils EURL:n ym. 9.1.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-5/03)

(2003/C 55/94)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Ayassamy & Fils EURL, kotipaikka Saint-François (Guadeloupe), sekä 23 muuta yhtiötä ovat nostaneet 9.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajien edustaja on asianajaja John Sylvnaus Dagnon.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Ranskan merentakaisien departementtien meriverojärjestelmästä 22 päivänä joulukuuta 1989 tehdyn päätöksen 89/688/ETY muuttamisesta 10 päivänä joulukuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/973/EY (EYVL 13.12.2002, L 337, s. 83) ja
- toteaa, ettei 22.12.1989 tehtyä neuvoston peruspäätöstä 89/688/ETY (EYVL 30.12.1989, L 399, s. 46) sovelleta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevassa asiassa kantajina olevat yritykset vastustavat sitä, että perustamissopimuksen 90 artiklan poikkeusjärjestelyä, josta hyötyvät Ranskan merentakaiset departementit, jatketaan riidanalaisen päätöksen nojalla.

Ne vetoavat väitteidensä tueksi perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan rikkomiseen, koska neuvosto on niiden mielestä riidanalaista päätöstä tehdessään soveltanut virheellisesti tässä määräyksessä asetettuja edellytyksiä. Riidanalaisen päätöksen valmisteluasiakirjoista, erityisesti komission neuvostolle 24.11.1999 osoittamasta kertomuksesta ja komission 23.8.2002 tekemän ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2002) 473 lopullinen) perusteluosan 3 ja 5 kohdasta ilmenee, etteivät poikkeusluonteisen verojärjestelmän vakinaistamisen päteville hyväksymiselle asetetut edellytykset vielä täyttyneet.

Kantajat aikovat riitauttaa sen 22.12.1989 tehdyn päätöksen 89/688/ETY laillisuuden, jonka vaikutuksia on jatkettu riidanalaisen päätöksen nojalla, EY 241 artiklan perusteella, koska neuvostolla ei ollut toimivaltaa tehdä sitä vuonna 1989. Ne katsovat, että koska kyseinen päätös muodostaa poikkeuksen Rooman sopimuksen 95 artiklaan (nykyään 90 artikla), neuvosto ei voinut enää tehdä sitä sen jälkeen, kun vuonna 1957 perustamissopimuksen 227 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettu kahden vuoden määräaika oli kulunut.

COLDIRETTIn – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegnan ja CIAn – Conferderazione Italiana Agricoltori della Sardegnan 10.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-9/03)

(2003/C 55/95)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

COLDIRETTI – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna ja CIA – Conferderazione Italiana Agricoltori della Sardegna ovat nostaneet 10.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Giovanni Dore ja Fabio Ciulli.

Kantaja vaatii ensisijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- toteaa perustamissopimuksen 230 artiklassa tarkoitetulla tavalla lainvastaiseksi 13.11.2001 tehdyn komission päätöksen 02/229/EY (EYVL C, 30.3.2002) ja kumoaa näin päätöksen kokonaisuudessaan tai tarvittavilta osin toissijaisesti se vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim
- velvoittaa komission korvaamaan Sardinian maatalousyrittäjille heidän kärsimänsä vahingon, joka on suuruudeltaan vähintään 1 300 000 euroa (vastaa alueellista tukea, jota ei ole saatu) sekä korot velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa komission vastaamaan kaikista kuluista, joita kantajalle on aiheutunut hallinnollisesta menettelystä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajina on kaksi suurinta tämän maatalouden alan yhdistystä, jota riitauttavat komission päätöksen, jossa se on katsonut yhteismarkkinoiden vastaiseksi Sardinian aluelain nro 21/2000 (legge regionale di Sardegna) 21 §:ssä tarkoitetun tukijärjestelmän, joka koskee muiden polttoaineiden kuin nestekaasun käyttämiseen liittyviä tuotantokustannuksia. Tukijärjestelmän tarkoituksena on kantajien mukaan kompensoida Sardiassa käytettävissä olevien lämmityspolttaineiden käytöstä aiheutuvia erittäin suuria kustannuksia. Kantajien mukaan riidanalaisella päätöksellä pyritään palauttamaan sardinialaisten tuottajien ja muiden kansallisten ja eurooppalaisten tuottajien välinen yhdenvertaisuus, mikä puolestaan mahdollistaa vapaan kilpailun markkinoilla.

Vaativustensa tueksi kantajat esittävät seuraavaa:

- Päätös on perustamissopimuksen 158 artiklan ja Amsterdamin päätösasiakirjaan liitetyn saaristoalueista annetun julistuksen nro 30 vastainen
- Päätös on perustamissopimuksen 2, 3, 5 ja 12 artiklan vastainen ja siinä on loukattu yhdenvertaisuuden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta. Päätöksellä torjutaan kyseessä oleva tukijärjestelmä sillä perusteella, että se syrjii muita kansallisia ja eurooppalaisia tuottajia suhteessa sardinialaisiin tuottajiin, eikä sen vuoksi, että se vääristäisi kilpailua.
- Päätös on perustamissopimuksen 32-37 artiklan vastainen. Tältä osin komissio ei olisi kantajien mukaan saanut päätöstä antaessaan sivuuttaa maatalousalalle välttämättömyyden suojaa, koska kilpailusääntöjä sovelletaan tällä alalla ainoastaan neuvoston määrittelemällä tavalla.

- Valtiontukia koskevassa menettelyssä noudatettavia sääntöjä on rikottu, koska päätös on tehty sen kahden kuukaudenmääräajan päättymisen jälkeen, joka alkaa kuluva menettelyn aloittamisen tiedoksiantamisesta.
- Tukea ei ole arvioitu vertailevasti Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ kannalta eikä maatalousalan valtiontuesta annettujen yhteisön suuntaviivojen kannalta (2000/C28/02)⁽²⁾.
- Aluetukia koskevien suuntaviivojen⁽³⁾ ja pienille ja keski-suurille yrityksille myönnettäviä valtiontukia koskevien yhteisön sääntöjen⁽⁴⁾ soveltamatta jättäminen.

Lopuksi kantajat toteavat, että päätöstä ei ole asianmukaisesti perusteltu ja että perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua poikkeusta on sovellettu väärin esillä olevassa asiassa.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽²⁾ EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽³⁾ EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ EYVL C 213, 19.8.1992.

Jean-Pierre Koubin 13.1.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-10/03)

(2003/C 55/96)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Jean-Pierre Koubi, kotipaikka Marseille (Ranska), on nostanut 13.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Katia Manhaeve, prosessiosoite Luxemburgissa. SMHV:ssä käydyn menettelyn vastapuolena: Fabricas Lucia Antonio Betere, S.A. Flabesa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa SMHV:n neljännen valituslautakunnan 16.10.2002 asiassa R 542/2001-4 tekemän päätöksen,
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Jean-Pierre Koubi
Haettu yhteisön tavaramerkki:	Sanamerkki conforflex tiettyjä luokkaan 20 kuuluvia tavaroita varten (sänkykalusteet) (nro 1171172).
Tavaramerkit, joihin väittemenettelyssä on vedottu:	Kansalliset tavaramerkit flex ja flex tiettyjä luokkaan 20 kuuluvia tavaroita varten (mm. sängyt, patjat ja tyynyt, vuodevaatteet).
Niiden tavaramerkkien haltija, joihin väittemenettelyssä on vedottu:	Fabricas Lucia Antonio Betere, S.A.
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hylkääminen.
Valituslautakunnan ratkaisu:	Väiteosaston päätöksen kumoaminen ja yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakemuksen hylkääminen.
Kanneperusteet:	Sekaannusvaaraa koskevan käsitteen virheellinen soveltaminen.

Itochu Corporationin 16.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-12/03)**

(2003/C 55/97)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Itochu Corporation, Tokio, Japani, on nostanut 16.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat lakimiehet Gerwin van Gerven ja Thomas Franchoo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 30.10.2002 asioissa COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 Nintendo Distribution ja COMP/36.321 Omega-Nintendo tekemän päätöksen K(2002) 4072 1, 3 ja 5 artiklat siltä osin kuin komissio on todennut EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan rikkomisen, määrännyt sakon ja osoittanut päätöksen kantajalle, tai toissijaisesti alentaa sakkoa huomattavasti
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on merkittävä yleistä kauppaa harjoittava yhtiö Japannissa. Itochu Hellas, joka on Itochu Euroopan paikallinen tytäryhtiö ja vain epäsuorasti kantajan tytäryhtiö, solmi jakelusopimuksen Nintendon kanssa. Kantaja esittää, että pelikonsoalien jakelu ja myynti ei ole koskaan ollut sen liiketoiminnan ydin ja että tällainen toiminta oli täysin paikallisten tytäryhtiöiden harkinnassa, jotka toimivat pitkälti itsenäisesti.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että sen ei voida katsoa olevan Itochu Hellasin puolesta vastuussa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan väitetyistä rikkomisista ja että se ei näin ollen ole riidanalaisen päätöksen oikea adressaatti. Kantajan mukaan komission on osoitettava, että emoyhtiö käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa tytäryhtiössä, jotta sen voitaisiin katsoa olevan vastuussa tytäryhtiön toiminnasta.

Kantaja vaatii lisäksi, että sakko on joko kumottava tai sitä on huomattavasti alennettava. Kantaja vetoaa asianmukaisten perusteluiden puutteeseen sekä suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen. Kantaja väittää, että komissio kohteli kantajaa samalla tavoin kuin muita yrityksiä antamatta kantajan kuitenkaan arvioida lukuja, joihin komission arviointi perustui.

Kantaja väittää, että komissiolla ei ollut perusteita sakon korottamiselle pelotevaikutteen takaamiseksi, koska päätös olisi tullut osoittaa Itochu Hellakselle. Kantaja väittää myös, että sakon korottaminen kantajan koon ja resurssien perusteella pelotevaikutteen toteuttamiseksi loukkaa suhteellisuus- ja yhdenvertaisuusperiaatetta.

Kantaja vetoaa lisäksi ilmeiseen arviointivirheeseen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska sakkoa korotettiin väitetyin rikkomisen keston huomioimiseksi. Kantaja väittää myös, että komission olisi pitänyt soveltaa alhaisempaa prosentuaalista korotusta rikkomisen keston johdosta, koska Itochu Hellaksen osallistuminen oli vain passiivista.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio on rikkonut EY:n perustamissopimuksen 253 artiklaa ja loukannut suhteellisuusperiaatetta, koska se on kieltäytynyt ottamasta huomioon eräitä lieventäviä asianhaaroja, kuten Itochu Hellaksen hyvin rajoitettua ja täysin passiivista roolia ja sitä, että Itochu Hellas ei pannut kilpailua rajoittavaa käytäntöä täytäntöön. Kantajan mukaan komissio on loukannut myös yhdenvertaisen kohtelun periaatetta hyväksymällä lieventäviä asianhaaroja päätöksen muiden adressaattien kuin kantajan osalta.

Kantaja vetoaa lopuksi Asetuksen N:o 17(1) 15 artiklan 2 kohdan rikkomiseen, koska komissio on määrännyt sakon, joka ylittää 10 prosentti Itochu Hellaksen edellisen tilikauden liikevaihdosta, ja puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen,

koska komissio muutti rikkomisen oikeudellista arviointia antamalla kantajalle mahdollisuutta vastata tähän hallinnollisen menettelyn aikana.

(¹) Asetus N:o 17, Perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus (EYVL 13, 21.2.1962, s. 204; Suomenkielinen erityispainos Alue 8 Nide 1).

Asian T-96/01 (¹) poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/98)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 13.12.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-96/01, Rodolfo Maslias vastaan Euroopan parlamentti.

(¹) EYVL C 200, 14.7.2001.

Yhdistettyjen asioiden T-99/02 ja T-101/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/99)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 2.12.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu yhdistetyt asiat T-99/02 ja T-101/02, Ineos N.V. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 156, 29.6.2002.

Yhdistettyjen asioiden T-100/02 ja T-102/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/100)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 2.12.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu yhdistetyt asiat T-100/02 ja T-102/02, EVC International N.V. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 156, 29.6.2002.

Asian T-170/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/101)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 6.12.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-170/02, Maria Rosaria Ragazzini vastaan Euroopan parlamentti.

(¹) EYVL C 202, 24.8.2002.

Asian T-295/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2003/C 55/102)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 13.12.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-295/02, Koninklijke BAM NBM N.V. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 289, 23.11.2002.

III

(Tiedotteita)

(2003/C 55/103)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 44, 22.2.2003

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 31, 8.2.2003

EYVL C 19, 25.1.2003

EYVL C 7, 11.1.2003

EYVL C 323, 21.12.2002

EYVL C 305, 7.12.2002

EYVL C 289, 23.11.2002

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
